

PR1: EARS Standardized 4-Countries Anti-Dropout Protocol

Finanțat de Uniunea Europeană. Opiniile și părerile exprimate sunt, totuși, doar ale autorilor și nu reflectă neapărat cele ale Uniunii Europene sau ale Agenției Executive pentru Educație și Cultură (EACEA). Nici Uniunea Europeană, nici EACEA nu pot fi considerate responsabile pentru acestea.

Co-funded by
the European Union

PR1: EARS Standardized 4-Countries Anti-Dropout Protocol

PR1: Protocolul standardizat EARS
împotriva abandonului școlar în 4 țări

ERASMUS+

KA2 Cooperare pentru inovare și schimb de bune practici

KA220 Parteneriat de cooperare în domeniul educației școlare

„EARS – Acord educațional ca răspuns la abandonul școlar”

Acord de grant N. 2021-1-IT02-KA220-SCH-000032619

Vizitați site-ul nostru: <https://www.erasmusears.net/>

CONȚINUT

STRUCTURA MANUALULUI.....	3
A. INTRODUCERE	3
1. Scopul manualului.....	3
2. Metoda de lucru	5
B. ÎNȚELEGEREA CRIZEI ABANDONULUI ȘCOLAR ȘI A IMPACTULUI ACESTEIA.....	5
C. MODELUL.....	7
PROFILAREA RISCULUI	7
GUVERNAREA ȘCOLARĂ	9
1. Școala ca mediu de învățare în colaborare.....	9
2. Conducerea eficientă și guvernarea școlară	9
3. Crearea de rețele și colaborare formală.....	10
ROLUL ȘI SPRIJINUL PROFESORULUI	12
1. Aptitudinile și competențele profesorului	12
2. Educația STEM.....	13
3. Educația, sprijinul și dezvoltarea profesională continuă a cadrelor didactice.....	14
4. Profesorii și relațiile lor cu elevii și părinții.....	16
SPRIJIN PENTRU ELEVI	16
1. Realizarea unui mediu sigur, de încredere și deschis	16
2. Implicarea elevului în școală.....	16
3. Orientare și sprijin în carieră.....	18
4. Activități educaționale extracurriculare și extrașcolare	19
5. Abordări centrate pe cursant.....	20
6. Monitorizarea elevilor cu risc ridicat.....	22
7. Refugiați, migranți și romi	22
8. Cursanți cu nevoi educaționale speciale (SEN) și dificultăți de învățare	23
IMPLICAREA FAMILIEI	25
1. Comunicare și informare.....	25
3. Implicarea părinților în activitățile educaționale.....	30
IMPLICAREA PĂRȚILOR INTERESATE	32
1. Echipe multidisciplinare în cadrul și în afara școlii.....	33
3. Parteneriate între școală și organizații locale (regionale) și municipalități.....	36
D. DEZVOLTARE PROFESIONALĂ	39

ANEXE	42
ANEXA 1: Aplicații practice pentru STEM.....	43
A. TIC și TEMATICA DIGITALĂ.....	43
B. SUBIECTE TEHNICE	44
C. TEMATICI DE CODARE:	45
D. RESURSE ARTISTICE/CULTURALE:	46
E. ÎNVĂȚAREA BAZATĂ PE PROIECTE (PBL) :	46
F. FLIPPED CLASSROOM ("CLASĂ RĂSTURNATĂ").....	47
ANEXA 2: Glosar	49
BIBLIOGRAFIE ȘI SITOGRAFIE	52
A. Bibliografie	52
B. Sitografie.....	54

STRUCTURA MANUALULUI

Manualul este structurat în patru capitole, care descriu următoarele subiecte:

Capitolul A: Introducerea prezintă pe scurt modul în care a luat naștere acest manual și scopul său de a împărtăși informații și cele mai bune practici pentru profesori și profesori pentru a sprijini participarea și implicarea elevilor și pentru a preveni abandonul școlar timpuriu. Prevenirea abandonului școlar necesită o abordare multifacțată și cuprinzătoare care vizează cauzele profunde ale ratelor de abandon școlar și implementează strategii bazate pe o întreagă comunitate școlară pentru a menține elevii implicați și motivați pe tot parcursul lor educațional.

Capitolul B: Înțelegerea crizei abandonului școlar și a impactului acesteia se referă la un raport detaliat care analizează motivele crizei abandonului școlar și consecințele semnificative care pot afecta indivizii, comunitățile și societatea. Este esențial să se desfășoare și să se investească în măsuri adecvate pentru a descrie acest fenomen al abandonului școlar pentru a înțelege de ce elevii părăsesc școala înainte de a-și finaliza educația și impactul semnificativ al acestuia asupra indivizilor și societății.

Capitolul C: Modelul oferă informații și cele mai bune practici colectate de partenerii proiectului pentru a preveni abandonul școlar timpuriu prin metode și abordări eficiente de predare, sprijin social sporit și intervenții specifice pentru a reduce criza abandonului școlar și pentru a se asigura că toți elevii au șanse egale de a reuși în educație. Punctul de plecare este abordarea la nivelul școlii care se concentrează pe educația centrată pe elev prin metode STEM. Sunt explicate rolurile conducerii școlii, ale profesorilor, ale familiei și ale diferitelor părți interesate, subliniind importanța implicării și a parteneriatelor acestora.

Capitolul D: Dezvoltarea profesională descrie o formare practică pentru a sprijini profesorii și profesorii cu privire la modul în care să implice elevii prin luarea de măsuri și, astfel, să contracareze cu mai mult succes abandonul școlar timpuriu. Formarea, care constă în 3 piloni, și anume 1. Implicarea familiei, 2. Învățarea pentru viitorul și 3. Piața muncii, acoperă toate subiectele descrise în acest manual.

A. INTRODUCERE

1. Scopul manualului

Școala este un factor crucial în combaterea abandonului școlar timpuriu, dar nu poate funcționa în mod izolat, deoarece există factori din afara școlii care vor influența nivelul de implicare și de succes al elevului. Prin urmare, este necesară o "abordare a întregii școli" în ceea ce privește abandonul școlar timpuriu. În cadrul acestei abordări, comunitatea școlară (conducătorii școlii, personalul didactic și nedidactic, elevii, părinții și familiile) se angajează într-o acțiune coerentă, colectivă și de colaborare, cu o cooperare puternică cu părțile interesate externe și cu comunitatea.

Acest manual își propune să împărtășească informații și cele mai bune practici pentru profesori și profesori pentru a sprijini participarea și implicarea elevilor și pentru a preveni abandonul școlar timpuriu.

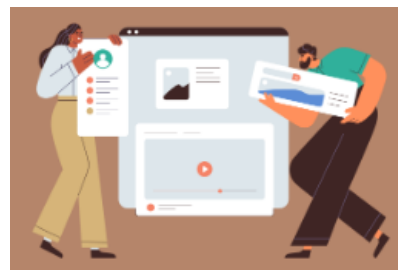
Întreaga abordare a școlii, bazată pe o comunitate educațională largă, poate avea cel mai mare succes dacă toți partenerii și părțile interesate implicate sunt dispuși să stabilească un acord/protocol oficial. Din această perspectivă, modelul EARS își propune să ofere o listă de recomandări care pot fi implementate la nivel de școală și luate în considerare de școli și părțile interesate în formalizarea sau adaptarea protocolului lor.

Pentru a avea succes, trebuie să abordăm toate nevoile psihologice ale elevilor. Aceasta înseamnă securitate: identitate, apartenență, scop și competență. Pe lângă nevoile psihologice menționate, este esențial să luăm în considerare și alte domenii care pot sprijini participarea elevilor și pot preveni părăsirea timpurie a școlii. Iată câteva condiții suplimentare de luat în considerare:

- **Sprijin social:** Elevii trebuie să se simtă conectați cu colegii, profesorii și alți membri ai comunității școlare. Încurajarea unor relații pozitive, promovarea unui sentiment de apartenență și a unui mediu de susținere îi poate ajuta pe elevi să se simtă mai implicați și mai motivați să rămână la școală.
- **Implicare academică:** Elevii ar trebui să se implice activ în experiențele lor de învățare. Furnizarea unui curriculum semnificativ și relevant, încorporarea unor metode de predare interactive și oferirea de oportunități de învățare practică pot spori angajamentul elevilor și pot reduce probabilitatea de părăsire timpurie a școlii.
- **Personalizare:** Recunoașterea și adaptarea nevoilor și a stilurilor de învățare ale elevilor poate face o diferență semnificativă. Instruirea diferențiată, planurile de învățare personalizate și sprijinul adaptat pot ajuta elevii să se simtă valorizați și împuterniciți în parcursul lor educațional.
- **Bunăstarea emoțională:** Sprijinirea bunăstării emoționale a elevilor este crucială pentru succesul general al acestora la școală. Promovarea unui climat școlar pozitiv, oferirea accesului la servicii de consiliere și predarea abilităților de reglare emoțională și de reziliență pot contribui la un mediu de sprijin și încurajare.
- **Implicarea părinților:** Este esențial să se creeze parteneriate puternice între școli și familii. Încurajarea implicării părinților, promovarea unei comunicări deschise și furnizarea de resurse pentru ca părinții să sprijine educația copiilor lor pot crea o rețea de susținere care promovează succesul elevilor.
- **Orientarea spre viitor:** Ajutându-i pe elevi să își imagineze obiectivele și aspirațiile viitoare le poate oferi un sentiment de scop și motivație. Oferirea de orientare profesională, programe de mentorat și expunerea la experiențe din lumea reală îi poate ajuta pe elevi să înțeleagă relevanța educației lor și oportunitățile pe care aceasta le poate aduce.
- **Vocea și Autonomia Elevilor:** Împuternicirea elevilor prin implicarea lor în procesele de luare a deciziilor, oferindu-le o voce în formarea experiențelor lor de învățare și oferindu-le oportunități pentru lideriat și responsabilitate poate stimula un sentiment de proprietate și angajament față de educația lor.
- **Confidențialitatea și protecția datelor:** O gestionare responsabilă a datelor poate avea un impact pozitiv asupra motivației elevilor și poate contribui la prevenirea abandonului școlar timpuriu, cu condiția să respecte viața privată a elevilor (migranți) și a familiilor acestora. Cu alte cuvinte, trebuie să respectăm cerințele legale privind protecția datelor și să ne asigurăm că informațiile personale sunt gestionate în siguranță. Nu numai că trebuie să le respectăm drepturile fundamentale, ci și să creăm un mediu sigur pentru a încuraja învățarea, participarea activă și succesul școlar.

2. Metoda de lucru

Acest manual este rezultatul unei adaptări contextuale a celor mai bune practici din țările partenere în cadrul proiectului (Grecia, Italia, România, Polonia, Spania și Țările de Jos). Acesta se bazează pe un schimb de know-how pentru a găsi o sinteză și un echilibru convenabil între procedurile, instrumentele și competențele aplicate de profesorii și furnizorii de educație implicați în combaterea abandonului școlar. Partenerii au fost angajați într-o înțelegere precisă a metodologiilor colegilor lor, identificând modele comune în cele mai bune practici ale acestora și sintetizând aspecte critice ale procedurilor diferite și complexe, în conformitate cu acquis-ul UE în standardizare. Abordările sugerate în acest manual au fost selectate de către parteneriat dintre toate cele mai bune practici experimentate în fiecare țară.
(Pentru o prezentare completă a celor mai bune practici colectate, ne referim la anexa 1).

B. ÎNȚELEGEREA CRIZEI ABANDONULUI ȘCOLAR ȘI A IMPACTULUI ACESTEIA

Potrivit cadrului teoretic al proiectului PR3 - Cercetarea Impactului în ceea ce privește EARS, criza abandonului școlar, fie ca fenomen social sau atomic, fie ca manifestare a slăbiciunilor din sistemul educațional, este caracterizată de complexitate și este influențată de o serie de factori individuali, sociali și educaționali diferiți, care impun o examinare la mai multe nivele a cauzelor și consecințelor fenomenului (Institutul de Politici Educaționale / Observatorul asupra problemelor înregistrării și gestionării evaziunii, 2017). Această criză poate avea un impact potențial care poate fi identificat la trei niveluri diferite:

La nivel personal, eșecurile academice repetate pot afecta semnificativ auto-percepția tinerilor. Astfel de obstacole duc adesea la sentimente de anxietate, depresie, retragere socială și o imagine de sine negativă. Acești tineri pot să-și piardă sentimentul de realizare și să le lipsească dorința de a se dezvolta și îmbunătăți. Prin urmare, șansele lor de a găsi un loc de muncă potrivit devin limitate, închizându-i într-un ciclu de eșecuri continue. În plus, ei se pot percepe ca fiind dezavantajați în comparație cu colegii lor și contextul social mai larg, ceea ce duce la lipsa încrederii în abilitățile și potențialul lor (Bosniadou & Papatheofilou, 1998).

Cercetările din diverse studii (Na, 2017; Adelman & Szekely, 2016; Sum et al., 2019; Lamp et al., 2010) indică faptul că adulții fără calificări tind să prezinte mai multe caracteristici comune, cum ar fi următoarele:

- **Vulnerabilitate și sensibilitate:** Aceste persoane se simt adesea vulnerabile și sensibile la critici și feedback negativ.
- **Vina:** Ei pot avea un sentiment de vinovăție, care poate proveni din neajunsurile lor percepute.
- **Imaginea de sine slabă și stima de sine scăzută:** Adulții fără calificări au de obicei o imagine de sine negativă și se confruntă cu o stimă de sine scăzută.
- **Încredere scăzută în sine:** Lipsa lor de calificări le poate diminua încrederea în sine în diverse domenii ale vieții.
- **Lipsa de activare:** Ar putea considera că inițierea unei acțiuni sau motivarea în vederea atingerii obiectivelor lor reprezintă o provocare.
- **Comportament agresiv sau resemnat:** Ca răspuns la circumstanțele în care se află, aceștia pot manifesta tendințe de agresivitate sau resemnare.

- Vulnerabilitate crescută: Poziția lor dezavantajată îi face mai susceptibili de a fi victimizați de alții. În plus, adolescenții cu o stimă de sine scăzută și un sentiment diminuat de eficacitate personală prezintă în mod obișnuit următoarele trăsături:
 - Dependența de alții: Adesea se bazează foarte mult pe alții pentru validare și luarea deciziilor.
 - Lipsa de imaginație: Gândirea lor creativă și imaginația pot fi limitate.
 - Deficitul de abilități sociale: Se luptă cu interacțiunile interpersonale și pot avea dificultăți în situații sociale.
 - Lipsa de asertivitate: Capacitatea de a se afirma și de a-și comunica nevoile lipsește de obicei.
 - Modul de apărare constantă: Este posibil să aibă frecvent nevoie să fie în defensivă pentru a-și proteja stima de sine.
 - Utilizarea mecanismelor de înstrăinare: Sunt utilizate mecanisme de apărare nesănătoase pentru a face față provocărilor.
 - Evitarea autocriticii: Au tendința de a evita evaluarea critică a acțiunilor sau a comportamentului lor.
 - Reducerea creativității și a flexibilității: Lipsa de încredere le poate împiedica capacitatea de a gândi creativ și de a se adapta la situații noi.
 - Conformitatea cu valorile sociale: Adesea aderă cu strictețe la valorile și normele mediului lor social.
 - Creșterea autoritarismului: Aceștia pot manifesta tendințe mai autoritare în atitudinile și comportamentul lor (Adelman & Szekely, 2016).

La **nivel social**, persoanele care abandonează studiile se confruntă cu diverse provocări, cum ar fi:

- Sentimente de dezavantaj: Ei au un sentiment de dezavantaj în comparație cu colegii lor care și-au finalizat studiile.
- Dificultăți de recunoaștere socială: Lipsa lor de calificări poate împiedica recunoașterea și acceptarea lor socială.
- Lipsa de abilități sociale: Le pot lipsi abilitățile sociale esențiale necesare pentru interacțiunile interpersonale din cauza unei educații inadecvate.
- Căutarea contactelor sociale pe baza jenei: Aceștia pot căuta contacte sociale în primul rând pe baza jenei și a dezavantajului.
- Probabilitate crescută de delincvență, discreditare socială și excludere: Persoanele care au abandonat școala sunt mai predispuse să se implice în comportamente delincvente, să se confrunte cu discreditare socială și să fie excluse din anumite cercuri sociale (Lamb et al., 2010).

În plus, abandonul școlar contribuie la creșterea ratei șomajului. Potrivit datelor Comisiei Europene (2016), persoanele cu calificări scăzute (nivelurile ISCED 0-2) aveau o rată de ocupare a forței de muncă de 48,5 % în 2015, aproape de media UE-28. Între timp, cei cu calificări medii (niveluri ISCED 3-4) au avut o rată de ocupare a forței de muncă de 56,4%, considerabil mai mică decât media UE. Lipsa de competențe și calificări a populației slab calificate crește riscul de a adopta comportamente antisociale.

În ceea ce privește **impactul profesional și financiar al abandonului școlar**, persoanele care părăsesc prematur școala se confruntă cu mai multe limitări, cum ar fi următoarele:

- Oportunități reduse de carieră: Lipsa calificărilor educaționale înseamnă că au mai puține opțiuni pentru o potențială carieră.
- Incapacitatea de a găsi locuri de muncă de calitate: Aceștia se străduiesc să obțină locuri de muncă cu perspective bune și de calitate fără a avea calificările formale minime.
- Perspective viitoare incerte: Abandonul îi lasă nesiguri în privința viitorului și a traiectoriei lor profesionale.

- Forțați să lucreze în locuri de muncă nepotrivite: Adesea, sunt obligați să lucreze în poziții care nu se aliniază cu potențialul lor, abilitățile sau interesele lor."
- Ocuparea forței de muncă în locuri de muncă slab calificate: De obicei, aceștia găsesc locuri de muncă în roluri auxiliare, manuale sau sezoniere ca personal necalificat.

Această participare limitată pe piața muncii are ca rezultat venituri mai mici decât cele ale absolvenților sau ale lucrătorilor calificați. În cazul șomajului, societatea suportă cheltuieli suplimentare, cum ar fi indemnizațiile de șomaj, indemnizațiile de intervievare și indemnizațiile de reexaminare școlară (Farrington et al., 2017).

Numeroase studii care examinează fenomenul abandonului școlar evidențiază o gamă largă de efecte adverse și pledează pentru strategii de prevenire și intervenție (Kaplan & Peck, 1995; Kirazoglu, 2009; Barclay, 1966; Lessard et al., 2010; Crowder & South, 2003; Franklin & Streeter, 1995; Frotin et al., 2010; Figueira-McDonough, 1992).

Nefinalizarea studiilor are implicații de anvergură, afectând indivizii, familiile și societatea. Cei care riscă să abandoneze școala se confruntă adesea cu depresie, nemulțumire și alienare. Abandonarea școlii este asociată cu o sănătate mentală și fizică precară și cu o probabilitate crescută de a se angaja în activități infracționale sau de a depinde de programele de sprijin guvernamental (Grossman & Kaestner, 1997; Rumberger, 1987; Witte, 1997). Aceste persoane sunt mai predispuse să se alăture bandelor, să abuzeze de alcool și droguri și să adopte comportamente violente sau criminale (Blakemore & Low, 1984).

(Pentru raportul complet, ne referim la anexa 2.)

C. MODELUL

PROFILAREA RISCULUI

Este extrem de important să se detecteze cât mai devreme posibil elevii cu risc de părăsire timpurie sau de abandon școlar. Identificarea timpurie permite profesorilor și sistemelor de sprijin să intervină prompt și să ofere asistența necesară pentru a-i ajuta pe acești elevi să rămână pe drumul cel bun. Prin identificarea semnelor de avertizare, cum ar fi prezența slabă, scăderea notelor, problemele de comportament, dezangajarea sau lipsa de motivație, profesorii și personalul de sprijin pot pune în aplicare intervenții specifice pentru a aborda provocările care stau la baza acestora. Atunci când elevii aflați în situație de risc primesc ajutor și intervenție timpurie, acest lucru poate îmbunătăți semnificativ șansele lor de a rămâne la școală și de a obține succesul academic. Prin identificarea nevoilor lor specifice, prin implementarea unor intervenții adaptate și prin furnizarea de resurse suplimentare, profesorii îi pot ajuta pe acești elevi să depășească obstacolele, să recupereze decalajul academic și să dezvolte abilitățile necesare pentru a reuși.

În plus, detectarea și abordarea timpurie a riscului de abandon școlar este mai eficientă din punct de vedere al costurilor decât încercarea de a reangaja elevii care s-au dezangajat sau au abandonat deja. Intervenția timpurie reduce necesitatea unor măsuri de remediere extinse sau a unor opțiuni educaționale alternative, economisind, în cele din urmă, resursele instituțiilor de învățământ și ale societății. Depistarea și intervenția timpurie au un impact asupra parcursului educațional imediat al unui elev și au efecte pe termen lung asupra perspectivelor acestuia. Este o abordare proactivă care aduce beneficii atât elevilor individuali, cât și sistemului educațional în ansamblu.

Adoptarea unei abordări sistematice de identificare a elevilor cu risc de părăsire timpurie a școlii este un prim pas esențial în abordarea eficientă a acestei probleme. Furnizorii de educație și formare profesională pot identifica elevii cu risc și pot pune în aplicare intervenții adecvate prin intermediul unui proces structurat și cuprinzător. O abordare sistematică asigură faptul că procesul de identificare este coerent și standardizat în toate mediile educaționale. În plus, aceștia pot minimiza subiectivitatea și pot asigura corectitudinea procesului de identificare prin stabilirea unor criterii și proceduri clare de identificare a elevilor aflați în situație de risc. Aceasta permite o evaluare cuprinzătoare a mai multor factori de risc care contribuie la părăsirea timpurie a școlii. Aceasta implică colectarea de date privind diverse aspecte, inclusiv performanța academică, mediul socio-economic, istoricul prezenței, indicatorii comportamentali și implicarea elevilor. Această evaluare holistică oferă o imagine mai precisă a nivelului general de risc al elevului și ajută la adaptarea intervențiilor la nevoile acestuia.

SINTEZA OFERITĂ DE CELE MAI BUNE PRACTICI DIN ANEXA 1

COOPERAREA ÎNTRE ȘCOLI: Stabilirea colaborării și a coordonării cu școlile de diferite ordine și grade pentru a sprijini tranziția elevilor aflați în situație de risc de la un ciclu la altul. Aceasta implică atât instrumente digitale, cât și instrumente analogice, cum ar fi formularele de tranziție de la școală la școală. Această abordare asigură identificarea și eforturile de intervenție în timp, permițând un impact pe termen lung și reducerea ratelor de abandon școlar.

SISTEM DE AVERTIZARE PRECOCE: Implementarea unui sistem de monitorizare periodică a factorilor de risc (cum ar fi comportamentul, dezangajarea, tulburările de învățare, dizabilitățile și problemele legate de imigrație) pentru a identifica din timp semnalele elevilor care prezintă riscul de a abandona școala. Stabiliți un traseu de îngrijire care să fie urmat de personalul didactic și nedidactic de îndată ce elevii observă semne și utilizați formulare de monitorizare, în care datele calitative sunt colectate periodic încă de la începutul anului școlar. Semnalarea momentelor/datelor precum:

- Date din școala primară
- Profilarea familiilor
- Semnalarea de către profesori/mentori/consilieri
- Discuții despre elevi și ședințe de raport și teste calificate
- O întâlnire periodică între coordonator și personalul profesionist.

Luarea deciziilor bazate pe date: Colectați date relevante despre indicatorii de risc (cum ar fi prezența, absențele, notele slabe și repetenția) și utilizați-le pentru a face alegeri bazate pe dovezi în ceea ce privește intervențiile și alocarea resurselor. Abordarea bazată pe date sporește eficiența intervențiilor și asigură că resursele sunt direcționate acolo unde sunt cele mai necesare. Aceasta implică instrumente digitale, inclusiv alerte sau rapoarte automate, și instrumente analogice, cum ar fi o grilă de observație pentru detectarea timpurie a factorilor de risc.

GUVERNAREA ȘCOLARĂ

1. Școala ca mediu de învățare în colaborare

Comunitatea școlară (liderii școlii, personalul didactic și nedidactic, părinții și familiile) și părțile interesate externe își asumă responsabilitatea de a ajuta toți elevii să se dezvolte la potențialul lor maxim. Acest lucru înseamnă aplicarea unei "**abordări școlare complete**" strategice. Obiectivul de a ajuta elevii să-și îndeplinească potențialul lor unic este promovat în mod consecvent și sistematic

în toate dimensiunile vieții școlare, adică în etos și în mediu; curriculum; predare, învățare și evaluare; conexiuni cu comunitatea și alți actori externi, etc. Este nevoie de o viziune strategică pentru educația incluzivă, centrată pe elevi, pentru a preveni și reduce abandonul școlar timpuriu și pentru a promova succesul educațional pentru toți elevii. Misiunea principală a școlii este de a se asigura că toți elevii pot beneficia de o educație de calitate și pot atinge potențialul lor de creștere în ciuda stării socio-economice sau a circumstanțelor individuale sau familiale. O viziune strategică centrată pe elevi se concentrează pe crearea unor medii de învățare sigure, primitoare și pline de grijă, în care elevii sunt implicați și pot crește și se dezvolta ca indivizi și membri ai comunității, se simt respectați și valorizați, și li se recunosc talentele și nevoile specifice. Abordarea 'școlii în ansamblul său' trebuie să angajeze sistematic în **planificarea strategică colaborativă**. Un proces de integrare a tuturor activităților într-un plan coerent și de monitorizare și evaluare a progresului. Acest plan de dezvoltare/îmbunătățire a școlii servește ca document de referință care ghidează activitățile școlii și facilitează monitorizarea și autoevaluarea. Ca plan strategic, ar trebui să stabilească în mod clar și simplu prioritățile școlii, măsurile pentru creșterea standardelor, resursele necesare și rezultatele cheie și țintele pe care intenționează să le atingă.

Planificarea școlară nu este doar o sarcină pentru cei din comunitatea școlii. Totuși, ar trebui să implice și contribuția și perspectivele tuturor părților interesate relevante într-un proces participativ axat pe viitorul școlii. Părțile interesate includ autoritățile publice (conform contextului național); părinți, familii și grupuri comunitare; parteneri externi, de exemplu, servicii de asistență și îngrijire socială; și membrii comunității școlare, inclusiv elevii.

2. Conducerea eficientă și guvernarea școlară

O conducere și o guvernare eficiente sunt necesare pentru a promova o cultură și un etos mai coerent și mai colaborativ în școli și pentru a stabili o bună cooperare cu comunitatea în general. Școlile trebuie să dispună de **suficientă flexibilitate și autonomie**. Personalul școlii se află în cea mai bună poziție pentru a identifica și a răspunde nevoilor concrete și uneori complexe ale elevilor lor, pentru a determina practicile de predare și abordările adecvate în ceea ce privește punerea în aplicare a curriculumului.

Liderii școlari ar trebui să fie capabili să împartă autoritatea prin distribuția rolurilor de conducere în cadrul școlii. Într-un model de "**conducere distribuită**", conducerea, personalul didactic și nedidactic, elevii, părinții și familiile sunt

Încurajați să își asume roluri de conducere într-un anumit domeniu de expertiză, să își asume responsabilități și, individual sau ca parte a unui grup, să ia inițiativa.

Este esențial să se obțină o **cultură școlară favorabilă**, dar există unele provocări în ceea ce privește gestionarea resurselor umane. Acestea pot include, de exemplu, convingerea personalului școlii de beneficiile colaborării, crearea unor echipe diverse de personal didactic și nedidactic și asigurarea sustenabilității activității de colaborare. Prin urmare, se recomandă să se ofere profesorilor timp și spațiu adecvat pentru munca în colaborare.

3. Crearea de rețele și colaborare formală

Cooperarea în cadrul sistemelor educaționale poate lua diferite forme - de la crearea de rețele la o colaborare mai formală între școli. "**Crearea de rețele**" include cadrele didactice și alți membri ai personalului școlar care se reunesc pentru a discuta idei și a împărtăși bune practici pe teme specifice sau pentru a face schimb reciproc de resurse în beneficiul fiecărei școli și comunități. "**Colaborarea formală**" este, de obicei, o grupare mai formală a mai multor școli din același oraș sau regiune locală, cu o viziune comună și procese de dezvoltare și de luare a deciziilor.

Reprezentanții școlilor colaborează pentru a partaja resurse sau pentru a lucra la inițiative mai semnificative care contribuie la școli și zone.

Gândiți-vă la:

- Facilitarea tranzițiilor între nivelurile de educație (de exemplu, educație timpurie și îngrijire a copiilor la educație primară, educație primară la educație secundară, inclusiv învățământul profesional și tehnic).
- Continuitatea sprijinului acordat elevilor în toate școlile/regiunile și pe tot parcursul educației unui elev.
- Lucrul în echipe multidisciplinare, capabil să adopte o varietate de abordări, dar într-un mod coordonat.
- Implicarea părinților.
- Formarea profesorilor și dezvoltarea profesională continuă a cadrelor didactice.
- Colaborarea cu piața muncii (orientare profesională, nevoile pieței muncii etc.).

4. Situația specifică a școlii și aspectele critice

Mai multe aspecte critice necesită o analiză și o atenție deosebită pentru a se asigura că școala funcționează fără probleme, oferă o educație de calitate și creează un mediu de învățare sigur și propice pentru toți elevii. Printre acestea, menționăm locația și accesibilitatea școlii, tipul și dimensiunea școlii, diversitatea și incluziunea elevilor, recrutarea și păstrarea personalului, gestionarea financiară și durabilitatea și politica școlară.

Localizare urbană sau rurală:

- **Accesul la resurse:** Școlile urbane au un acces mai bun la biblioteci, muzee, tehnologie și activități extracurriculare. Școlile din mediul rural se pot confrunta cu provocări în ceea ce privește asigurarea unui acces egal la aceste resurse.
- **Diversitate:** Școlile urbane au adesea o populație de elevi mai diversă în ceea ce privește etnia, cultura și mediul socio-economic, oferind elevilor perspective și experiențe diferite. Școlile rurale pot avea o populație de elevi mai omogenă.
- **Infrastructura:** Școlile urbane au de obicei o infrastructură mai bună, inclusiv săli de clasă bine echipate, laboratoare și facilități sportive. Școlile din mediul rural se pot confrunta cu o infrastructură limitată din cauza constrângerilor bugetare și a lipsei de resurse.
- **Sprijin comunitar:** Școlile din mediul rural beneficiază adesea de un sprijin și un angajament puternic din partea comunității, promovând un sentiment de apartenență și colaborare. Școlile urbane se pot confrunta cu dificultăți în crearea de legături comunitare din cauza naturii trecătoare a cartierelor urbane.
- **Siguranță și securitate:** Școlile urbane pot întâmpina probleme de siguranță mai mari din cauza ratei criminalității și a dificultăților de transport. Școlile rurale au, în general, un mediu mai sigur, dar se pot confrunta cu probleme precum distanța și transportul pentru elevii care locuiesc în zone îndepărtate.

Tipul și mărimea școlii:

- **Raportul elev-profesor:** Un raport elev-profesor redus permite o atenție și un sprijin mai personalizat, îmbunătățind experiența de învățare. Școlile mai mici din mediul urban sau rural pot avea un avantaj în menținerea unui raport mai mic.
- **Tip de școală:** Tipul școlii, cum ar fi școala publică, privată sau charter, poate influența programa școlară, metodele de predare și resursele disponibile. Fiecare tip are avantajele și provocările sale, influențând experiența educațională.
- **Dimensiunea școlii:** Școlile mai mici oferă adesea o comunitate unită, relații mai strânse între elevi și profesori și un sentiment de apartenență. Școlile mai mari pot oferi programe academice, activități extracurriculare și resurse mai diverse.

Diversitatea și incluziunea elevilor :

- **Statutul socio-economic:** Situația socio-economică a elevilor poate avea un impact asupra accesului acestora la resurse, oportunităților educaționale și rezultatelor școlare. Școlile trebuie să abordeze disparitățile și să ofere sprijin elevilor care provin din familii cu venituri mici.
- **Diversitatea culturală și lingvistică:** Elevii din diverse medii culturale și lingvistice aduc perspective și experiențe unice în clasă. Școlile ar trebui să promoveze incluziunea, să ofere sprijin pentru limba engleză și să celebreze diversitatea.
- **Nevoi speciale și dizabilități:** Școlile trebuie să se ocupe de elevii cu nevoi speciale sau cu dizabilități, asigurându-se că aceștia beneficiază de adaptări adecvate, de planuri educaționale individualizate și de servicii de sprijin.

Managementul financiar și politica școlară:

- **Alocarea bugetului:** Un management financiar eficient asigură alocarea echitabilă a fondurilor pentru susținerea personalului didactic, a resurselor de învățare, a întreținerii infrastructurii și a activităților extra-curriculare. Procesele și politicile bugetare transparente sunt esențiale.
- **Strângere de fonduri și granturi:** Este posibil ca școlile să fie nevoite să se angajeze în eforturi de strângere de fonduri sau să solicite subvenții pentru a-și suplimenta bugetele. Elaborarea de strategii pentru a asigura o finanțare suplimentară este esențială pentru a menține calitatea educației și integrarea tehnologiei.
- **Evaluarea și atenuarea riscurilor:** Școlile ar trebui să efectueze evaluări amănunțite pentru a identifica potențialele riscuri financiare și pentru a elabora strategii de atenuare. Aceasta poate implica planificarea pentru situații neprevăzute, previziuni financiare și monitorizarea cheltuielilor.
- **Elaborarea și punerea în aplicare a politicilor:** Politicile școlare bine definite în ceea ce privește gestionarea financiară, structura taxelor, bursele și programele de ajutor financiar promovează transparența, responsabilitatea și corectitudinea. Revizuirea și adaptarea regulată a politicilor sunt necesare pentru a răspunde nevoilor în schimbare.

ROLUL ȘI SPRIJINUL PROFESORULUI

1. Aptitudinile și competențele profesorului

Rolul unui profesor necesită utilizarea **unei mari varietăți de metode, instrumente și abordări adaptate la** nevoile elevilor. Cadrele didactice au nevoie de noi aptitudini și competențe pentru a lucra cu elevii și cu părțile interesate din interiorul și din afara școlii pentru a oferi sprijin în timp util elevilor. Profesorul vizat în modelul EARS este cel care:

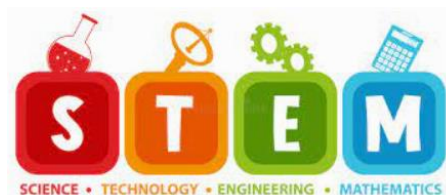
- Construiește relații puternice, pozitive și bazate pe încredere cu cursanți din toate mediile.
- Oferă elevilor feedback și sprijină progresul către obiectivele de învățare.
- Conduce și acționează ca agenți de schimbare¹ și ca mentori în cadrul și în afara clasei.
- Comunică și cooperează cu colegii profesori, cu personalul auxiliar, cu părinții și cu alți profesioniști relevanți.
- Se asigură, prin întâlniri regulate și actualizări, că toată lumea cunoaște progresul elevului, provocările și cerințele de sprijin.
- Implică părinții în învățarea și dezvoltarea copiilor lor.
- Arată competență și dorința de a coopera cu partenerii externi, inclusiv cu angajatorii locali, și îi implică pe aceștia.

¹ Conform cercetărilor doctorului H.R.M.A.van der Heijden, susținute de organizația olandeză pentru cercetare științifică (NWO), profesorii pot fi recunoscuți ca agenți ai schimbării după patru caracteristici generale, care la rândul lor pot fi împărțite în nouă subcaracteristici.

1. Măiestrie - concentrarea pe elevi și pe învățarea elevilor, încredere în propriile capacități și motivație profesională
2. Colaborare - colegialitate profesională
3. Antreprenoriat - accent pe inovația la nivelul clasei și accent pe inovația la nivelul școlii
4. Învățarea pe tot parcursul vieții - accent pe dezvoltarea personală și accent pe acțiunea profesională

- Cunoaște și este conștient de dezvoltarea cognitivă, socială și comportamentală a elevilor (de exemplu, bunăstarea).
- Dezvoltă o dimensiune de orientare în predare ca o competență cheie pentru școala secolului XXI, pentru a-i ajuta pe elevi să își stăpânească traseul de viață și să dobândească autocunoaștere pe baza atitudinilor, nevoilor și obiectivelor lor. "Modelul de educație orientativă" urmărește să-i ajute pe toți elevii să dobândească conștiința de sine și autonomia în gândire și acțiune printr-un context social în care relațiile cu ceilalți oferă spațiu pentru creșterea personală și socială. Formarea unor personalități individuale capabile să facă alegeri și să ia decizii cu privire la, să experimenteze și să își proiecteze traseele de învățare și de implementare, precum și să accepte schimbarea și incertitudinea cu răspunsuri creative și personale, începe la școală. Din acest motiv, profesorul și școala nu pot decât să se orienteze pentru ca fiecare individ să devină conștient de sine și de stilurile sale de învățare pentru a-și dezvolta capacitatea de a participa activ la procesul său de formare.

2. Educația STEM

Educația STEM este **crucială pentru a răspunde nevoilor unei lumi în schimbare** și, prin urmare, reprezintă o parte importantă a **învățării viitorului**. Este o schimbare de paradigmă de la educația tradițională bazată pe repetarea și reproducerea cunoștințelor, la o metodă de lucru mai modernă. Este o abordare interdisciplinară care îi ajută pe elevi să

reușească la facultate și în viitoarea lor carieră. Accentul educației STEM este pus pe învățarea practică, bazată pe probleme. Predarea nu constă doar în furnizarea de cunoștințe elevilor. Ea trebuie să răspundă la ceea ce pot face elevii cu acele cunoștințe în viitor. Educația trebuie să fie un proces **activ, constructiv** și nu un proces receptiv. Învățarea prin investigație, descoperire și proiectare este esențială.

Profesorul STEM va fi responsabil pentru dezvoltarea activităților de învățare și a materialelor practice, pentru a răspunde nevoilor individuale ale elevilor și pentru a comunica în mod regulat cu părinții. Acestea includ următoarele:

- Plasarea elevului **în centrul învățării**
- Predarea în rolul de **facilitator** al procesului de învățare
- **Elaborarea de activități de învățare STEM** și de materiale practice pentru clase.
- **Să arate conștientizare și să încurajeze** elevii din diferite medii/culturi în diferite moduri pentru a crea un mediu de învățare incluziv și de susținere.
- **Încurajarea fetelor să urmeze studii STEM** pentru a crește conștientizarea cu privire la valoarea pregătirii tehnice și științifice și pentru a contracara stereotipurile legate de gen..
- Oferirea de **sprijin suplimentar** elevilor care au nevoie de el.
- Monitorizarea evoluției elevilor pentru a **identifica punctele forte și domeniile de îmbunătățire**.
- Furnizarea de **feedback regulat** elevilor.
- Concentrarea **pe competențele secolului XXI**, cum ar fi rezolvarea problemelor, gândirea critică, creativitatea, luarea deciziilor, leadership-ul, spiritul antreprenorial, acceptarea eșecului etc.

Metodologiile STEM pot sprijini și îmbunătăți în mod semnificativ experiența de învățare prin încurajarea unei abordări educaționale captivante, interactive și orientate spre rezolvarea problemelor.

Gândiți-vă:

- **Metodologii de relevanță în lumea reală** care pun accentul pe aplicațiile practice ale cunoștințelor în contexte reale.
- **Metodologii de învățare bazate pe investigație** pentru a cultiva curiozitatea și abilitatea de rezolvare a problemelor.
- **Metodologii de integrare a tehnologiei** pentru a-i ajuta pe elevi să se familiarizeze cu instrumente relevante și îi pregătește pentru o lume bazată pe tehnologie, cum ar fi utilizarea roboticii sau a realității virtuale etc.
- **Conexiuni interdisciplinare** care permit elevilor să vadă relațiile dintre diferite domenii, promovând o înțelegere holistică a unor probleme complexe.
- **Colaborarea și munca în echipă** îi învață pe elevi să comunice eficient, să împărtășească idei și să aprecieze diverse perspective.

(Anexa 3 include metode și instrumente practice pentru aplicarea STEM)

3. Educația, sprijinul și dezvoltarea profesională continuă a cadrelor didactice

Calitatea profesorilor este esențială pentru a garanta o educație de calitate. Aceasta implică recrutarea și menținerea unor cadre didactice cu înaltă calificare și competențe, care sunt pasionate de predare și care dețin cunoștințe în domeniu. Este esențial să se ofere oportunități de dezvoltare profesională pentru a le îmbunătăți practicile de instruire și pentru a-i ține la curent cu cele mai recente cercetări educaționale.

Profesorii ar trebui, de asemenea, să fie încurajați să **creze rețele** cu alți profesori, experți și cercetători pentru schimbul de informații și consolidarea cunoștințelor privind îmbunătățirea educației incluzive și combaterea abandonului școlar timpuriu. Un accent pe înțelegerea fenomenului de părăsire timpurie a școlii ar trebui să devină un **element central** al formării inițiale a cadrelor didactice și al programelor de dezvoltare profesională continuă. Există **mai multe domenii** pentru care profesorii au nevoie de dezvoltare continuă, cum ar fi:

- Să aibă competența de a identifica elevii aflați în situație de risc.
- Cunoașterea cauzelor și consecințelor abandonului școlar timpuriu.
- Aplicarea măsurilor de prevenire, intervenție și remediere a părăsirii timpurii a școlii.
- Lucrul cu părinții.
- Predarea competențelor transversale.
- Predarea în medii multilingve și multicultural.
- Consilierea și orientarea în carieră în domeniul studiilor.
- Predarea elevilor cu nevoi educaționale speciale.
- Noile tehnologii la locul de muncă, inclusiv în școli.
- Abordări ale predării și învățării individualizate.
- Realizarea cercetărilor individuale și colaborative în clasă.

Unele dintre cele mai **eficiente modalități de a pune în aplicare dezvoltarea profesională continuă** care să îmbunătățească și culturile de colaborare în școli sunt:

- Crearea de comunități profesionale și rețele de profesori.
- Învățarea de la egal la egal.

- Observarea de către colegi.
- Formare continuă (internă).
- Mentorat și coaching în rândul personalului și al altor profesioniști.
- Oferirea de spațiu profesorilor pentru reflecție și cercetare colectivă pentru a discuta și rezolva problemele curente, pentru a îmbunătăți învățarea, pentru a consolida climatul școlar și pentru a face schimb de observații, experiențe și opinii.
- Cursuri online sau față în față (externe).
- Cercetare pentru testarea practicilor didactice inovatoare.
- Baza de date privind practicile de predare pentru a face schimb de cunoștințe privind practicile eficiente.
- Evaluări periodice ale profesorilor.

SINTEZA OFERITĂ DE CELE MAI BUNE PRACTICI DIN ANEXA 1

SPECIALIST ÎMPOTRIVA ABANDONULUI ȘCOLAR: Integrarea în personalul școlii a unui profesionist (inclus în personalul didactic sau chiar nedidactic) dedicat în mod special supravegherii monitorizării fenomenului de abandon școlar) și sprijinirea cadrelor didactice sau a dirigintilor de clasă în contact cu elevii cu risc pentru a implementa o acțiune eficientă și personalizată de orientare a elevului, în colaborare cu referenții sociali și de sănătate și cu alte părți interesate.

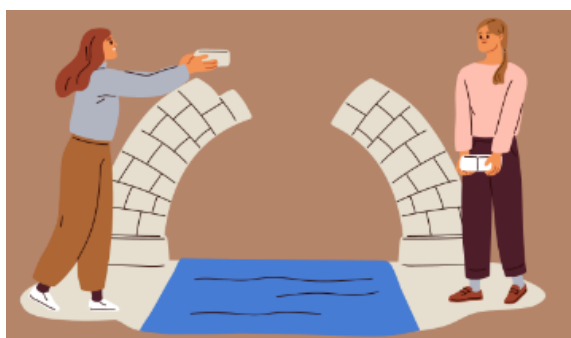
MENTORUL: Un mentor este un sprijin excelent pentru profesor, fiind o figură care poate construi o relație bună cu elevii din clasă, lăsând timp și spațiu pentru ca profesorul să se concentreze pe obiectivele individuale de învățare.

CENTRUL DE ASCULTARE: (a se vedea, de asemenea, Implicarea familiei) care oferă un serviciu de consiliere/consultanță individuală pentru cadrele didactice și personalul nedidactic, condus în principal de psihologi. Este un spațiu de discuție și reflecție asupra înțelegerii problemelor care pot apărea în practica profesională pentru a înțelege mai bine situațiile problematice legate de grupul clasei sau de elevii individuali și pentru a identifica posibile modalități și strategii de intervenție.

ECHIPA DE SUPTOR: Această practică implică crearea unei echipe formate din profesioniști (cum ar fi asistentul social al școlii; coordonatorul de sprijin; specialistul în comportament/educator remedial; medicul școlar/ asistenta medicală școlară; consilieri, tutori și pedagogi) care lucrează în colaborare pentru a identifica și a răspunde nevoilor acestor elevi. Obiectivul principal al echipei este de a oferi sprijin, intervenție și resurse cuprinzătoare pentru a-i ajuta pe elevi să depășească provocările și să își sporească șansele de reușită la școală.

ÎNVĂȚARE DE LA EGAL LA EGAL ÎNTRE PROFESORI, ATELIERE DE LUCRU, SESIUNI DE FORMARE, SEMINARI ȘI CONFERINȚE: Intervențiile periodice axate pe subiecte legate de strategiile de prevenire a abandonului școlar, identificarea elevilor aflați în situație de risc, tehnici de sprijinire a elevilor care ar putea fi expuși riscului de abandon școlar, sunt demne de a îmbunătăți calitatea predării și de a se asigura că profesorii sunt dotați cu abilitățile și cunoștințele necesare pentru a-și educa elevii în mod eficient.

4. Profesorii și relațiile lor cu elevii și părinții

O relație de susținere pe termen lung între profesor și elev este esențială pentru a îmbunătăți angajamentul și rezultatele elevilor. **Relațiile bazate pe încredere, respect și cooperare** între profesori, elevi, părinții acestora și comunitatea în general influențează, de asemenea, rezultatele pozitive ale învățării. Elementele esențiale pentru astfel de asocieri includ:

- Să creeze și să mențină un **mediu de clasă incluziv și sigur** și o cultură a încrederii.
- Să își dezvolte cunoștințele, competențele și abilitățile legate de **înțelegerea diversității** în toate formele sale.
- Acceptați faptul că unii elevi pot avea medii familiale și socio-economice diferite, care le pot influența procesul de învățare și pot avea nevoie de **sprijin suplimentar**.
- Fiți conștienți de faptul că atitudinile, așteptările și cuvintele dvs. pot avea un impact semnificativ și îi pot influența pe elevi. **Competențele de comunicare** sunt, de asemenea, necesare pentru a lucra eficient cu părinții, cu alți membri ai personalului școlar și cu profesioniștii din afara școlii (de exemplu, evitarea terminologiei mai puțin cunoscute).
- Să recunoască rolul semnificativ al **părinților** (și al altor adulți și al colegilor).

SPRIJIN PENTRU ELEVI

1. Realizarea unui mediu sigur, de încredere și deschis

Elevii (în special cei cu dificultăți de învățare sau dizabilități sau care se confruntă cu provocări personale, sociale sau emoționale) au nevoie de **acces ușor** la profesori și la alți profesioniști care le pot sprijini dezvoltarea educațională și personală. Ar trebui să se ia în considerare **impactul evenimentelor critice din viață** (inclusiv al evenimentelor traumatiche) asupra poveștii unice a unui tânăr. Serviciile de sprijin emoțional și psihologic includ, de asemenea, serviciile sociale și cele legate de familie. Aceste servicii trebuie să fie furnizate **în cadrul școlii sau în legătură cu agențiile și serviciile locale**. Acestea ar trebui să consolideze încrederea în sine, încrederea și motivația elevului, permițându-le tinerilor să gândească mai pozitiv cu privire la viitorul lor. **Antrenorii sau mentorii de la egal la egal** pot fi, de asemenea, eficienți în furnizarea de sprijin socio-emoțional. De asemenea, luați în considerare strategiile școlare împotriva hărțuirii.

2. Implicarea elevului în școală

Este crucial să se creeze un mediu de învățare pozitiv și interactiv care să promoveze participarea activă și abordările centrate pe elevi pentru a implica și angaja elevii în școală. Cheia pentru a implica și angaja elevii constă în crearea unui mediu de învățare incluziv și interactiv care să valorizeze contribuția elevilor, să încurajeze curiozitatea și să susțină nevoile și interesele lor.

Iată câteva strategii pentru a realiza acest lucru: (a se vedea, de asemenea, capitolul și anexa 3 despre STEM)

- **Construiți o cultură de sprijin a clasei:** Stabiliți un mediu sigur și incluziv în care elevii se simt respectați, apreciați și se simt confortabil în a-și exprima gândurile și ideile. Încurajați colaborarea, empatia și ascultarea activă între elevi.
- **Încorporați activități practice:** Integrați experiențe practice, experimente și proiecte în curriculum pentru a promova învățarea activă. Aceasta le permite elevilor să se implice direct în materie, sporindu-le înțelegerea și retenția.
- **Utilizați tehnologia și multimedia:** Utilizați instrumente educaționale, resurse multimedia și platforme online interactive pentru a face lecțiile mai dinamice și mai atractive. Încorporați videoclipuri, chestionare interactive, jocuri educaționale și simulări virtuale pentru a spori implicarea și înțelegerea elevilor.
- **Diferențierea instruirii:** Recunoașteți diferitele stiluri de învățare, abilități și interese ale elevilor. Diferențiați instruirea prin oferirea mai multor căi de învățare, oferind diverse activități, materiale și resurse care să răspundă nevoilor individuale.
- **Încurajați participarea activă:** Promovați implicarea elevilor prin utilizarea unor strategii precum discuțiile în clasă, lucrul în grup, dezbaterile și jocurile de rol. Permiteți elevilor să își însușească învățarea prin încurajarea întrebărilor, oferirea de opțiuni și implicarea lor în procesul de luare a deciziilor.
- **Să raporteze conținutul la aplicații din lumea reală:** Ajutați elevii să înțeleagă relevanța și aplicațiile practice ale învățării lor prin conectarea conceptelor la situații din viața reală. Arătați-le cum se leagă materia de viața, cariera și lumea lor.
- **Oferiți feedback semnificativ:** Oferiți feedback în timp util și constructiv elevilor, concentrându-vă asupra punctelor forte și a domeniilor de îmbunătățire. Încurajați autoevaluarea și feedbackul colegilor pentru a încuraja o mentalitate de creștere și un sentiment de proprietate asupra învățării lor.
- **Încorporați învățarea prin experiență:** Organizați excursii, invitați și experiențe practice în afara clasei pentru a expune elevii la noi medii, perspective și oportunități de învățare. Aceste experiențe pot face ca învățarea să fie mai tangibilă și mai memorabilă.
- **Promovarea creativității și a gândirii critice:** Încurajați exprimarea creativă, rezolvarea problemelor și abilitățile de gândire critică prin sarcini deschise, învățarea bazată pe proiecte și oportunități de inovare. Oferiți oportunități pentru ca elevii să își exploreze interesele și să urmeze cercetări independente.
- **Sărbătoriți realizările:** Recunoașteți și sărbătoriți realizările elevilor, atât cele mari, cât și cele mici. Acest lucru se poate face prin laude verbale, certificate, expuneri ale lucrărilor elevilor sau sărbători la nivelul întregii clase. Consolidarea pozitivă încurajează angajamentul și motivația continuă.

3. Orientare și sprijin în carieră

Orientarea și sprijinul în carieră ar trebui să fie integrate în programele școlare încă din primele etape ale educației. O orientare școlară greșită sau o lipsă totală de orientare duc adesea la abandon școlar și la părăsirea timpurie a școlii. Elevii care au un plan de carieră sunt mai predispuși să rămână în școală și să se implice mai mult în educația lor. Acesta poate fi dezvoltat separat sau încorporat în curriculum, de exemplu, în contextul mai multor materii diferite. Sprijinirea orientării în carieră la școală este esențială pentru a-i ajuta pe elevi să ia decizii în cunoștință de cauză cu privire la viitorul lor. Orientarea în carieră este un proces continuu care necesită colaborarea dintre profesori, consilieri, administratori și familiile elevilor. Sprijinind în mod activ inițiativele de orientare în carieră, puteți juca un rol esențial în a-i ajuta pe elevi să ia decizii în cunoștință de cauză cu privire la viitoarea lor carieră.

Iată câteva sugestii privind modul în care puteți contribui la orientarea în carieră la școală:

- **Încurajați explorarea:** Încurajați elevii să exploreze o gamă largă de opțiuni de carieră. Ajutați-i să înțeleagă că sunt disponibile numeroase căi de urmat și că este în regulă să se răzgândească. Furnizați resurse, cum ar fi cărți, site-uri web și vorbitori invitați, pentru a-i expune la diverse cariere.
- **Colaborați cu consilierii de carieră:** Lucrați îndeaproape cu consilierii de carieră ai școlii. Aceștia au experiență în orientarea elevilor și pot oferi informații valoroase. Coordonați-vă cu ei pentru a organiza târguri de carieră, ateliere de lucru sau sesiuni individuale de consiliere.
- **Facilitați oportunitățile de creare de rețele:** Aranjați ca profesioniștii din diferite domenii să viziteze școala și să interacționeze cu elevii. Aceste interacțiuni îi pot inspira pe elevi, le pot oferi cunoștințe de primă mână despre diverse cariere și îi pot ajuta să își construiască o rețea profesională.
- **Organizați sesiuni de informare:** Organizați sesiuni în cadrul cărora profesioniștii sau absolvenții să își împărtășească parcursul profesional, experiențele și sfaturile. Aceasta îi va ajuta pe elevi să obțină informații despre diverse industrii și să înțeleagă competențele și calificările necesare pentru diferite cariere.
- **Implementarea evaluărilor aptitudinilor și intereselor:** Sprijiniți administrația în implementarea evaluărilor aptitudinilor și intereselor elevilor. Aceste evaluări pot oferi informații valoroase cu privire la punctele forte, interesele și potențialele potriviri profesionale ale elevilor. Utilizați rezultatele pentru a ghida discuțiile și pentru a oferi sfaturi personalizate.
- **Oferiți oportunități de stagiu practic:** Promovați parteneriate cu întreprinderi, organizații sau membri ai comunității locale care pot oferi oportunități de stagiu pentru elevi. Experiența practică îi poate ajuta pe elevi să dobândească cunoștințe practice, să dezvolte abilități și să exploreze opțiuni de carieră.
- **Oferiți ateliere de lucru legate de carieră:** Organizați ateliere de lucru privind redactarea CV-ului, abilitățile necesare la un interviu, strategiile de căutare a unui loc de muncă și eticheta profesională. Dotați elevii cu abilitățile necesare pentru a naviga pe piața muncii și a reuși în carierele pe care și le-au ales.

- **Menținerea unui centru de resurse pentru carieră:** Creați o zonă dedicată sau o platformă online unde elevii pot accesa resurse legate de carieră, inclusiv cărți, site-uri web, anunțuri de angajare și informații despre burse. Asigurați-vă că resursele sunt actualizate în mod regulat și ușor accesibile.
- **Promovarea programelor de mentorat:** Facilitați programele de mentorat care pun în legătură elevii cu profesioniști din domeniile lor de interes. Mentorii pot oferi îndrumare, își pot împărtăși experiențele și îi pot ajuta pe elevi să își stabilească obiective profesionale.
- **Evaluarea și îmbunătățirea continuă:** Evaluați în mod regulat eficiența inițiativelor de orientare profesională și solicitați feedback din partea elevilor, părinților și personalului. Folosiți acest feedback pentru a îmbunătăți și adapta orientarea pentru a răspunde nevoilor elevilor.

SINTEZA OFERITĂ DE CELE MAI BUNE PRACTICI DIN ANEXA 1

TÂRGURI DE CARIERĂ: organizați târguri de carieră în cadrul cărora elevii pot interacționa cu reprezentanți ai colegiilor, universităților, școlilor profesionale și angajatorilor. Acest lucru le permite să afle despre programele educaționale, oportunitățile de angajare și tendințele din industrie. Ar fi avantajos să îi lăsați pe elevi să participe la ateliere de lucru pentru a învăța despre diferite cariere, pentru a-și explora interesele și abilitățile și pentru a înțelege căile educaționale și perspectivele de angajare asociate cu diverse domenii.

Oaspeți profesioniști: invitați profesioniști din diferite industrii să le vorbească elevilor despre parcursul lor profesional, responsabilitățile profesionale și competențele necesare pentru a avea succes. Interviuurile pot oferi informații valoroase și pot inspira elevii.

4. Activități educaționale extracurriculare și extrașcolare

Activitățile educaționale extracurriculare și extrașcolare, în primul rând atunci când sunt organizate împreună cu părțile interesate, se referă la acțiuni în afara programului școlar obișnuit și oferă experiențe de învățare suplimentare pentru elevi. Aceste activități sunt concepute pentru a spori cunoștințele, competențele și dezvoltarea personală a elevilor dincolo de limitele învățării tradiționale în clasă. Activitățile educaționale extracurriculare și extrașcolare ar trebui să completeze predarea curriculumului și să maximizeze participarea elevilor și incluziunea socială.

Iată o descriere a tipurilor obișnuite de activități educaționale extracurriculare și extrașcolare:

- **Cluburi și organizații:** Școlile organizează adesea diverse cluburi și activități care răspund diferitelor interese și hobby-uri. Acestea pot include cluburi academice (de exemplu, clubul de matematică, clubul de științe), cluburi culturale (de exemplu, clubul de teatru, clubul de muzică), cluburi sportive, echipe de dezbateri și multe altele. Elevii se pot înscrie în aceste cluburi pentru

a-și urmări pasiunile, pentru a-și dezvolta noi abilități și pentru a se implica în activități de colaborare și creativitate cu colegi care gândesc la fel ca ei.

- **Sport și activități fizice:** Participarea la sporturi de echipă și la activități fizice în afara orelor obișnuite de educație fizică poate aduce numeroase beneficii. Aceasta promovează condiția fizică, munca în echipă, disciplina și abilitățile de conducere. Elevii se pot implica în diverse sporturi, cum ar fi fotbalul, baschetul, tenisul, înotul, atletismul și artele marțiale.
- **Serviciul comunitar:** Activitățile de serviciu comunitar implică elevii care își oferă voluntar timpul pentru a-i ajuta pe ceilalți și pentru a contribui la viața comunității lor. Aceste activități includ organizarea de strângeri de fonduri, participarea la evenimente caritabile, meditații pentru elevii mai tineri, asistență în proiecte locale de mediu sau voluntariat în spitale sau azile de bătrâni. Serviciul comunitar promovează empatia, responsabilitatea socială și un sentiment de datorie civică.
- **Concursuri și olimpiade:** Concursurile și olimpiadele oferă elevilor posibilitatea de a-și prezenta cunoștințele și abilitățile în diverse domenii. Acestea pot include competiții academice (de exemplu, târguri de știință, concursuri de ortografie, concursuri de matematică), competiții artistice (de exemplu, festivaluri de muzică, expoziții de artă) și competiții sportive. Participarea la aceste evenimente stimulează o competiție sănătoasă, gândirea critică, abilitățile de rezolvare a problemelor și perseverența.
- **Ateliere de lucru și programe de dezvoltare a abilităților:** Atelierele și programele de dezvoltare a abilităților organizate în școală în timpul orelor extracurriculare oferă o pregătire specifică în domenii de interes. Acestea includ ateliere de codare, programe de scriere creativă, cursuri de dezvoltare a leadership-ului, seminarii STEM, tehnice și de antreprenariat și programe de imersiune lingvistică. Prin intermediul acestor programe, elevii pot dobândi noi cunoștințe, își pot perfecționa abilitățile existente și pot explora potențiale căi de carieră.
- **Excursii și vizite pe teren:** Excursiile și vizitele pe teren oferă elevilor posibilitatea de a învăța în afara sălii de clasă, vizitând muzee, situri istorice, centre științifice, grădini zoologice, grădini botanice, biblioteci și alte locuri educaționale. Aceste experiențe oferă învățare practică, promovează curiozitatea și descoperirea și le permit elevilor să conecteze cunoștințele teoretice cu aplicațiile din lumea reală.

Participarea la activități educaționale extracurriculare și extrașcolare poate lărgi orizonturile elevilor, favoriza creșterea personală, crea legături sociale și dezvolta abilități esențiale pentru viață. Aceste activități completează învățarea în clasă și contribuie la o educație bine consolidată.

5. Abordări centrate pe cursant

O abordare centrată pe elev este o filosofie și o metodologie educațională care plasează elevul în centrul procesului de învățare. Aceasta pune accentul pe implicarea activă a elevilor în procesul de învățare, promovând autonomia, implicarea și abilitățile de gândire critică ale acestora. O abordare centrată pe elev poate fi foarte eficientă în prevenirea abandonului școlar. Identificarea și abordarea timpurie a lacunelor de învățare face posibilă prevenirea rămânerii în urmă a elevilor. În plus, aceasta oferă sprijin și resurse suplimentare pentru a-i ajuta pe elevii care se confruntă cu dificultăți să recupereze decalajul și pentru a le da încredere în capacitățile lor.

Iată o descriere a abordărilor centrate pe elev și a caracteristicilor lor cheie:

- **Învățare activă:** Abordările centrate pe elev încurajează elevii să se implice activ în învățare. În loc să primească pasiv informații de la profesori, elevii sunt încurajați să participe, să exploreze și să descopere cunoștințe prin diverse activități, cum ar fi discuții, lucru în grup, experimente și proiecte.
- **Învățarea personalizată:** Abordările centrate pe elev recunosc faptul că fiecare elev are interese, abilități și stiluri de învățare unice. Profesorii se străduiesc să creeze un mediu de învățare care să răspundă nevoilor și preferințelor individuale, permițându-le elevilor să învețe în ritmul propriu și să urmărească subiecte de interes.
- **Colaborarea și învățarea între colegi:** Abordările centrate pe elev promovează mediile de învățare colaborativă în care elevii lucrează împreună pentru a rezolva probleme, pentru a împărtăși idei și pentru a învăța unii de la alții. Exercițierea activităților de învățare între colegi, cum ar fi proiectele de grup și feedback-ul din partea colegilor, stimulează abilitățile de comunicare, munca în echipă și o înțelegere mai profundă a materiei.
- **Învățarea bazată pe probleme reale:** Abordările centrate pe elev utilizează adesea strategii de învățare bazate pe probleme. Elevilor le sunt prezentate probleme sau scenarii din lumea reală care necesită gândire critică, analiză și abilități de rezolvare a problemelor. Aceștia sunt încurajați să caute în mod activ soluții, să cerceteze informații și să își aplice cunoștințele pentru a rezolva aceste probleme, promovând o înțelegere mai profundă a materiei.
- **Învățarea bazată pe investigație:** Abordările centrate pe elev încurajează elevii să pună întrebări, să exploreze subiecte de interes și să caute în mod activ răspunsuri prin cercetare și investigație. Profesorii facilitează procesul de învățare prin ghidarea întrebărilor elevilor, ajutându-i să își dezvolte abilitățile de cercetare și încurajând un sentiment de curiozitate și explorare.
- **Învățarea bazată pe competențe:** abordările centrate pe cursant se concentrează pe dezvoltarea de abilități și cunoștințe relevante, încurajează implicarea activă în procesul de învățare și promovează o mai bună înțelegere a materiei. De asemenea, ajută la acomodarea nevoilor și stilurilor de învățare ale elevilor, făcând educația mai accesibilă și mai incluzivă.
- **Evaluarea pentru învățare:** Abordările centrate pe elev se concentrează pe evaluarea continuă și pe feedback pentru a sprijini învățarea elevilor. În loc să se bazeze exclusiv pe teste și examene tradiționale, evaluările formative, cum ar fi proiectele, prezentările, portofoliile și auto-reflecția, sunt utilizate pentru a măsura înțelegerea, progresul și domeniile în care elevii trebuie să se îmbunătățească.
- **Autonomia și responsabilizarea elevilor:** Abordările centrate pe elev le dau elevilor posibilitatea de a-și asuma responsabilitatea pentru învățarea lor. Aceștia sunt încurajați să stabilească obiective, să aleagă și să reflecteze asupra procesului lor de învățare. Profesorii acționează ca facilitatori și ghizi, oferind sprijin și resurse și permițându-le elevilor să își conducă învățarea.

În general, abordările centrate pe elev mută accentul de pe un model centrat pe profesor pe unul care acordă prioritate nevoilor, intereselor și implicării active a elevilor. Aceste abordări au ca scop formarea unor cursanți pe tot parcursul vieții, pregătiți să navigheze într-o lume în continuă schimbare, prin stimularea autonomiei, a colaborării, a gândirii critice și a abilităților de rezolvare a problemelor.

6. Monitorizarea elevilor cu risc ridicat

Elevii pot trece prin perioade dificile în viața lor socială sau familială sau pot avea experiențe școlare negative care îi abat de la drumul cel bun. Detectarea timpurie a dificultăților de învățare, a tulburărilor socio-emoționale sau a dezangajării este vitală - înainte ca acestea să se manifeste prin absenteism școlar sau comportament inadecvat. Dincolo de semnalele "obișnuite" de abandon școlar, este esențială monitorizarea unor categorii specifice de elevi care, din punct de vedere statistic, prezintă un risc mai mare de a părăsi prematur școala. Monitorizarea elevilor cu risc ridicat implică observarea și evaluarea atentă a elevilor care prezintă un risc mai mare de a avea probleme academice, comportamentale sau emoționale. Acest proces are ca scop identificarea și abordarea proactivă a problemelor potențiale pentru a

oferi sprijin și intervenții adecvate. Pot fi utilizate diferite metode și rutine, dar identificarea elevilor cu risc trebuie să fie urmată de o intervenție rapidă și direcționată. Cele trei niveluri de intervenție sunt:

1. Sprijin universal - pentru toți elevii.
2. Sprijin orientat - pentru grupuri de elevi cu niveluri moderate de risc sau de nevoie.
3. Sprijin individual - intervenție intensivă la niveluri ridicate de risc sau de nevoie.

7. Refugiați, migranți și romi

Copiii proveniți din medii etnice minoritare defavorizate sunt reprezentați în mod disproporționat în rândul celor cu performanțe școlare slabe și sunt mai expuși riscului de părăsire timpurie a școlii (ESL). Adesea, factorii socio-culturali, cum ar fi barierele lingvistice, discriminarea sau nepotrivirile (presupuse) în ceea ce privește capitalul cultural, pot fi, de asemenea, la originea rezultatelor slabe. Copiii cu origini migrante și romi, în special, sunt adesea marginalizați din punct de vedere cultural în cadrul sistemului de învățământ. Deși datele comparative sunt puține, dovezile disponibile arată că elevii de origine romă au o probabilitate mai mare de a părăsi școala înainte de a o termina. Strategiile în acest domeniu includ:

- **Creați un mediu primitor:** Asigurați-vă că școala promovează o atmosferă incluzivă și primitoare pentru toți elevii, indiferent de originea lor. Promovați diversitatea și respectul pentru diferite culturi, limbi și experiențe.
- **Oferiți sprijin lingvistic:** Mulți migranți se pot confrunta cu bariere lingvistice. Oferiți programe de sprijin lingvistic, cum ar fi cursuri de limbi străine sau personal bilingv, pentru a-i ajuta să depășească aceste provocări și să se integreze mai eficient în comunitatea școlară.
- **Evaluati nevoile educaționale:** Efectuați evaluări pentru a determina nevoile educaționale și competențele elevilor migranți. Aceasta vă va permite să adaptați programele educaționale și să oferiți resurse adecvate pentru a le sprijini învățarea și dezvoltarea.

- **Oferiți orientare culturală:** Ajutați elevii migranți și familiile acestora să înțeleagă cultura, obiceiurile și sistemul educațional local. Oferiți sesiuni de orientare sau ateliere de lucru pentru a-i familiariza cu politicile și procedurile școlii și cu serviciile de sprijin disponibile.
- **Educație interculturală:** implică un climat școlar care exprimă o apreciere pozitivă față de trecutul cultural al migranților și al minorităților etnice și facilitează comunicarea între elevi prin intermediul coordonatorilor bilingvi și al consilierilor interculturali.
- **Implicarea părinților și a tutorilor:** Stabiliți canale de comunicare eficiente cu părinții sau tutorii elevilor migranți. Țineți-i la curent cu privire la progresele, activitățile și orice servicii de sprijin disponibile pentru copiii lor. Încurajați implicarea lor în comunitatea școlară și solicitați-le contribuția în chestiuni care afectează educația copilului lor.
- **Oferiți consiliere, mediere culturală și sprijin social:** Elevii migranți se pot confrunta cu diverse provocări, inclusiv probleme de adaptare emoțională și socială. Oferiți servicii de consiliere sau puneți-i în legătură cu rețele de sprijin, cum ar fi asociațiile culturale sau organizațiile comunitare, care pot oferi asistență personalizată.
- **Colaborați cu instituții externe:** Dezvoltați parteneriate cu instituțiile guvernamentale relevante, organizațiile non-profit sau grupurile comunitare specializate în sprijinirea migranților. Aceste colaborări pot oferi resurse și expertiză suplimentare pentru a răspunde mai bine nevoilor elevilor migranți cu risc ridicat.
- **Să monitorizeze și să abordeze discriminarea:** Fiți vigilenți în ceea ce privește detectarea și abordarea oricărei discriminări sau prejudecăți față de elevii migranți. Puneți în aplicare politicile antidiscriminare și promovați un mediu sigur și incluziv pentru toți membrii comunității școlare.
- **Dezvoltarea profesională pentru personal:** Oferiți oportunități de formare și dezvoltare profesională pentru profesori și personal pentru a le spori competența culturală și înțelegerea provocărilor unice cu care se confruntă elevii migranți. Acest lucru le va permite să ofere un sprijin mai bun și să își adapteze strategiile de predare în consecință.

8. Cursanți cu nevoi educaționale speciale (SEN) și dificultăți de învățare

Monitorizarea elevilor cu nevoi educaționale speciale (SEN) și dificultăți de învățare este vitală pentru a oferi o educație incluzivă și pentru a se asigura că toți elevii primesc sprijinul de care au nevoie. Un sprijin adecvat pentru elevii cu dizabilități și dificultăți de învățare se bazează pe o abordare școlară globală, inclusiv pe o concentrare clară asupra învățării pentru toți; recunoașterea diferitelor tipuri de realizări (nu doar a succesului academic); o conducere școlară eficientă și colaborativă; colaborarea școlilor cu comunitatea locală; și, participarea elevilor și a familiilor acestora la deciziile privind învățarea lor. Iată câteva puncte-cheie de luat în considerare atunci când vine vorba de monitorizarea acestor cursanți într-un cadru

școlar:

- **Planuri educaționale individualizate (PEI):** Elevii cu SEN au adesea un plan educațional individualizat care descrie obiectivele lor specifice de învățare, adaptările și strategiile de sprijin. Monitorizarea regulată ajută la urmărirea progreselor lor în vederea atingerii acestor obiective și identifică domeniile în care este nevoie de sprijin suplimentar.
- **Aprecieri și evaluări:** Școlile pot utiliza diverse evaluări și testări pentru a măsura dezvoltarea academică, socială și emoțională a elevilor cu SEN. Aceste evaluări pot fi formale (teste

standardizate) și informale (observații ale profesorului, liste de verificare, portofolii). Rezultatele ajută la înțelegerea punctelor forte și a domeniilor de dificultate ale elevului.

- **Urmărirea progreselor:** Monitorizarea continuă este crucială pentru a urmări progresul elevilor în ceea ce privește SEN. Aceasta poate implica colectarea și analiza periodică a datelor pentru a evalua evoluția lor în timp. Aceasta le permite profesorilor să identifice domeniile de îmbunătățire, să modifice strategiile și să facă ajustările necesare planurilor lor educaționale.
- **Servicii de intervenție și sprijin:** Monitorizarea le permite profesorilor să identifice situațiile în care sunt necesare servicii suplimentare de intervenție sau de sprijin. Acestea pot include metode de predare specializate, tehnologii asistive, servicii de terapie sau consiliere. Monitorizarea regulată ajută la evaluarea eficienței acestor intervenții și la efectuarea ajustărilor necesare.
- **Feedback și reflecție:** Monitorizarea elevilor cu SEN implică, de asemenea, furnizarea de feedback și reflectarea asupra progreselor acestora. Profesorii și personalul de sprijin pot oferi feedback constructiv elevilor, concentrându-se pe realizările și domeniile în care trebuie să se îmbunătățească. Reflecția regulată ajută la identificarea strategiilor de succes și a domeniilor în care cineva ar putea avea nevoie de sprijin suplimentar.
- **Incluziune și diferențiere:** Școlile ar trebui să identifice și să evidențieze indicatorii specifici pentru a crea un mediu de învățare incluziv în care elevii cu nevoi educaționale speciale pot participa pe deplin. Monitorizarea ajută la determinarea eficacității practicilor incluzive și a strategiilor de diferențiere care răspund nevoilor individuale de învățare.

Este important de reținut că monitorizarea nu ar trebui să se concentreze doar pe deficite sau provocări, ci și să recunoască și să sărbătorească punctele forte și realizările elevilor cu SEN. Scopul este de a oferi sprijin specific și de a crea o experiență educațională incluzivă care să le maximizeze potențialul.

SINTEZA OFERITĂ DE CELE MAI BUNE PRACTICI DIN ANEXA 1

PLANURI DE EDUCAȚIE INDIVIDUALIZATE: elaborați planuri de educație personalizate care descriu adaptări specifice, modificări și sprijin pentru a răspunde nevoilor unice de învățare ale elevilor. Oferiți instruire specializată, tehnologii de asistență și resurse pentru a-i ajuta pe elevii cu dificultăți să aibă acces la curriculum și să participe activ la activitățile din clasă.

EVALUĂRI ALE COMPETENȚELOR ȘI APTITUDINILOR: oferiți evaluări ale competențelor și aptitudinilor pentru a-i ajuta pe elevi să își identifice punctele forte și domeniile de interes. Aceste evaluări pot oferi informații despre traseele educaționale și profesionale adecvate și îi ajută pe elevi și pe profesori să își alinieze alegerile educaționale în consecință. Această evaluare poate fi realizată prin chestionare și interviuri pe hârtie sau digitale.

CONSILIERII ȘCOLARI: aceștia oferă îndrumare și sprijin elevilor, ajutându-i să facă față provocărilor academice, personale și sociale. Aceștia pot lucra îndeaproape cu elevii care riscă să abandoneze școala, oferindu-le consiliere, intervenții și punându-i în legătură cu resursele pentru a răspunde nevoilor lor.

RESPONSABIL DE ORIENTAREA CULTURALĂ: poate fi un profesor care îi ajută pe elevi să înțeleagă și să se adapteze la noile lor medii culturale și educaționale prin furnizarea de programe de orientare, cursuri de sensibilizare culturală pentru personal și oportunități pentru elevi de a-și împărtăși culturile. Este esențial să ofere sprijin lingvistic, dacă este necesar.

PROIECTE PUNTE: proiecte concepute pentru a le oferi elevilor o experiență în afara sălii de clasă, care i-ar putea împuternici și sprijini în revenirea la școală sau în tranziția de la școală la formarea profesională sau pe piața muncii (de exemplu, ucenicie-internship, ateliere STEM, lecții la clasă alternate cu activități de laborator de profesionalizare tehnică în colaborare cu centre de formare profesională sau întreprinderi). Trecerea de la o abordare bazată pe conținut la o abordare de tip "learning-by-doing" stimulează motivația de a învăța.

IMPLICAREA FAMILIEI

1. Comunicare și informare

Școlile sunt esențiale în dezvoltarea și menținerea comunicării și a fluxurilor de informații cu părinții. Există **mai multe instrumente de comunicare** pe care școlile le pot utiliza pentru a ajunge la familii în mod eficient. Alegerea instrumentelor va depinde de resursele școlii, de preferințele familiilor și de natura comunicării. De asemenea, este important să se ia în considerare aspectele legate de confidențialitate și securitate ale instrumentelor de comunicare, asigurându-se că informațiile sensibile sunt partajate prin canale sigure. Instrumente formale care urmează să fie utilizate:

- **Conferințele părinți-profesori:** Organizarea de întâlniri față în față între părinți și profesori pentru a discuta despre progresele copilului, pentru a aborda problemele și pentru a stabili obiective. Aceste conferințe oferă o oportunitate pentru o comunicare detaliată și personalizată.
- **Buletine informative:** Trimiteți periodic buletine informative familiilor, oferind actualizări cu privire la evenimentele școlare, date importante, sfaturi academice și alte informații relevante. Buletinele informative pot fi tipărite, trimise acasă sau distribuite electronic prin e-mail sau prin intermediul site-urilor școlare.

- **Site-ul web al școlii:** Menținerea unui site web actualizat și informativ unde familiile pot găsi informații despre politicile școlare, programe, evenimente și anunțuri. Asigurați-vă că site-ul web este ușor de utilizat și accesibil pentru toate familiile.
- **Aplicații mobile:** Utilizați aplicații mobile special concepute pentru comunicarea școlară. Aceste aplicații pot trimite notificări push pe smartphone-urile părinților, oferind actualizări în timp real cu privire la activitățile școlare, sarcini, prezență și alte informații importante.
- **Social Media:** Profitați de platformele de socializare precum Facebook, Twitter sau Instagram pentru a interacționa cu familiile. Împărtășiți știri despre școală, fotografiile, realizări și memento-uri. Social media poate fi o modalitate eficientă de a ajunge la un public larg și de a încuraja implicarea părinților.
- **Email:** Utilizați e-mailul ca mijloc de comunicare, trimițând actualizări regulate, memento-uri și anunțuri direct la adresele de e-mail ale părinților. Asigurați-vă că e-mailurile sunt concise, clare și ușor de citit.
- **Mesaje text:** Implementați un sistem de mesagerie text pentru a trimite părinților memento-uri rapide, anunțuri urgente sau informații sensibile la timp. Mesajele text sunt adesea citite imediat, ceea ce le face un instrument eficient pentru comunicarea imediată.
- **Apeluri telefonice automatizate:** Utilizați un sistem de apeluri telefonice automate pentru a transmite mesaje importante, cum ar fi închiderea școlilor, alerte de urgență sau memento-uri pentru evenimente. Apelurile telefonice automatizate pot ajunge rapid la un număr mare de familii.
- **Portofolii digitale:** Implementarea unor platforme de portofolii digitale prin care profesorii pot împărtăși cu părinții lucrările, progresele și realizările elevilor. Acestea le oferă părinților o imagine în timp real a parcursului academic al copilului lor.

Este benefică efectuarea unui sondaj în rândul familiilor pentru a înțelege metodele de comunicare preferate de acestea și pentru a face eforturi pentru a se adapta preferințelor acestora ori de câte ori este posibil. **Pe lângă metodele formale de comunicare, sunt necesare măsuri complementare** pentru a ajunge la diferite grupuri de părinți, inclusiv la cei cu diferite stiluri parentale și niveluri de "distanță" față de școală. Încercările de a ajunge la aceste grupuri țintă pot include:

1. invitații personalizate,
2. activități de informare,
3. să angajeze mediatori culturali, mentori și sprijin din partea ONG-urilor locale.

Liderii școlari și cadrele didactice trebuie să aibă sau să dezvolte abilități de relaționare și comunicare. Comunicarea ar trebui să cuprindă următoarele:

- **Să fie reciprocă, echilibrată și continuă.** Pe de o parte, este vital să ne asigurăm că părinții și familiile primesc informațiile necesare despre activitățile școlare, performanțele și progresele copiilor lor, care sunt obligațiile și responsabilitățile lor în calitate de părinți și cum contribuie la învățarea copiilor lor. Pe de altă parte, școlile trebuie, de asemenea, să asculte opiniile părinților, inclusiv ale părinților care sunt mai puțin implicați în școlarizarea copiilor lor.
- **Să fie clară** și să ia în considerare diferitele contexte culturale și economice ale fiecărei familii.
- **Să fie diversificată** și să ajungă la grupuri eterogene de părinți, cum ar fi invitarea părinților la întâlniri cu profesorii sau inițiative mai informale, cum ar fi sesiuni de bun venit la începutul anului școlar, zilele ale porților deschise și activități opționale sau festive pentru a consolida comunicarea și înțelegerea reciprocă și, de asemenea, organizarea de sesiuni intermediare pentru a explica programul școlar, valorile și misiunea școlii și orientarea în carieră.

SINTEZA OFERITĂ DE CELE MAI BUNE PRACTICI DIN ANEXA 1

GRUPURI WHATSAPP: creați un grup WhatsApp dedicat pentru comunicarea școlii cu familiile. Puteți utiliza acest grup pentru a împărtăși actualizări importante, memento-uri, anunțuri și informații generale despre evenimentele și activitățile școlare. Dacă aveți familii care vorbesc limbi diferite, luați în considerare posibilitatea de a utiliza funcția de traducere a WhatsApp sau de a oferi asistență multilingvă. Aceasta minimizează barierele lingvistice și face ca toate familiile să înțeleagă informațiile partajate.

VIZITE LA DOMICILIU: Vizitele la domiciliu pot fi o strategie puternică pentru a aborda fenomenul abandonului școlar și pentru a implica familiile în sprijinirea educației copiilor lor. Acestea oferă o oportunitate de a stabili relații personale între profesori și familii și de a crea încredere prin manifestarea unui interes real pentru bunăstarea și succesul elevului. Înțelegerea mediului familial al elevului, a contextului cultural și a dinamicii familiei poate ajuta profesorii să își adapteze abordarea pentru a sprijini mai bine elevul și pentru a aborda orice provocări cu care acesta se poate confrunta. După o vizită la domiciliu, este esențial să se mențină o comunicare regulată cu familiile și să se ofere sprijin continuu și urmărire pentru a pune în aplicare strategiile discutate și pentru a monitoriza progresul elevului. Este important de reținut că vizitele la domiciliu necesită o planificare adecvată, resurse și formare pentru personalul școlii. Școlile ar trebui să stabilească protocoale și orientări pentru a asigura siguranța și eficiența vizitelor la domiciliu, inclusiv obținerea permisiunilor corespunzătoare și respectarea considerentelor etice și a politicilor de confidențialitate.

CENTRE DE ASCULTARE: un centru de ascultare într-o școală pentru părinții elevilor cu risc de abandon școlar servește drept spațiu sau resursă dedicată în care părinții își pot exprima preocupările, pot căuta sprijin și pot primi îndrumare. Acesta își propune să ofere un mediu sigur și primitor pentru ca părinții să își împărtășească perspectivele și experiențele. Desemnați un spațiu privat și confortabil în cadrul școlii în care părinții pot purta conversații confidențiale cu membri ai personalului instruit. Acest spațiu ar trebui să fie primitor și să favorizeze o comunicare deschisă. Desemnați membri ai personalului instruit, cum ar fi consilieri, asistenți sociali sau ofițeri de legătură cu părinții, pentru a lucra în centrul de ascultare. Aceste persoane ar trebui să aibă abilități excelente de comunicare, empatie și capacitatea de a asculta și de a oferi sprijin activ. Furnizați părinților informații despre resursele disponibile, atât în cadrul școlii, cât și în comunitate, care îi pot ajuta să își abordeze preocupările. Acestea pot include servicii de consiliere, grupuri de sprijin, programe educaționale sau servicii sociale. Încurajați părinții să ofere feedback cu privire la experiențele lor la centrul de ascultare și folosiți acest feedback pentru a îmbunătăți continuu serviciile oferite. Urmăriți părinții pentru a vă asigura că preocupările lor sunt abordate și că primesc sprijinul necesar.

REPREZENTANTUL (REPREZENTANȚII) PĂRINȚILOR: Dacă nu există în școala dvs., implementați un proces de nominalizare pentru a identifica părinții interesați care doresc să fie reprezentanți. Furnizați orientări și criterii clare pentru nominalizare, cum ar fi angajamentul de a participa la ședințe, capacitatea de a comunica eficient și un interes real în sprijinirea succesului elevilor. În funcție de numărul de părinți interesați, puteți selecta reprezentanți ai părinților sau puteți organiza alegeri pentru a-i alege. Asigurați un proces corect și transparent, oferind părinților o voce în determinarea reprezentanților lor. Furnizați informații despre sistemul educațional, politicile școlare și strategiile de implicare și sprijinire a elevilor cu risc. Inițiați întâlniri regulate sau forumuri în care reprezentanții părinților pot colabora cu personalul școlii, administratorii și alte părți interesate. Aceste întâlniri pot identifica provocările specifice care contribuie la abandonul școlar, pot împărtăși informații din perspectiva părinților și pot dezvolta împreună strategii și inițiative pentru a aborda problema. Încurajați reprezentanții părinților să pledeze pentru nevoile și preocupările părinților și ale elevilor cu risc de abandon școlar. Aceștia pot servi drept punte de legătură între școală și părinți, comunicând în mod eficient provocările și recomandările către părțile interesate. Recunoașteți și apreciați contribuțiile reprezentanților părinților în lupta împotriva abandonului școlar. Manifestați apreciere prin recunoaștere publică, certificate de apreciere sau prin implicarea în procesele decizionale.

2. Implicarea părinților în guvernarea școlii

Situația ideală este o colaborare directă între profesori și părinți pentru a ajuta copilul în procesul de educație. Trebuie să facem o distincție între implicarea părinților și implicarea părinților. Sunt două concepte diferite, deși ambele există pentru a ajuta copilul să reușească la școală și în viață. Implicarea părinților echivalează cu participarea părinților la activitățile și proiectele școlare. Aici, profesorii sunt cei care stabilesc obiectivele educaționale.

Între timp, implicarea părinților reprezintă gradul în care aceștia se angajează să acorde prioritate studiilor copiilor lor și să îi sprijine acasă. Implicarea părinților în școli duce la o prezență mai mare, la rezultate academice mai bune, la o mai bună comunicare între școală și părinți, la schimbul de expertiză și la bunăstarea elevilor.

Participarea largă a părinților la deciziile de învățare și la organizarea școlii și a activităților sale promovează transparența și o mai bună adaptare la nevoile reale ale familiei. Aceasta creează un sentiment mai mare de responsabilitate comună în jurul educației. Există proceduri formale pentru a asigura drepturile părinților de a participa la anumite forme de luare a deciziilor în școli, de exemplu, prin reprezentarea părinților în consiliile și comisiile școlare. Părinții ar trebui să fie încurajați să participe la diversele consilii școlare și de clasă.

Puteți pune în aplicare mai multe bune practici pentru a implica familiile în școală și pentru a preveni abandonul școlar. Fiecare comunitate și școală este unică, astfel încât evaluarea nevoilor specifice și a resurselor disponibile pentru a adapta aceste practici este esențială. Evaluarea periodică și feedback-ul din partea părinților și a elevilor pot contribui la perfecționarea acestor eforturi și la asigurarea eficienței lor în prevenirea abandonului școlar.

Amintiți-vă, de asemenea, că sunt necesare abordări mai puțin formale pentru a se adapta tuturor părinților. Este esențial să vă asigurați că părinții și familiile din mediile socio-economice mai vulnerabile sunt reprezentate în mod adecvat în procesul decizional al școlii. Reuniunile mai puțin

formale pot ajuta la atingerea și implicarea părinților mai îndepărtați în viața școlii. Liderii școlari sunt importanți în promovarea implicării părinților prin procese participative de planificare și evaluare. Strategiile practice care pot fi aplicate sunt:

- **Asociația părinților:** Asociația părinților lucrează cu directorul, personalul și consiliul de administrație pentru a construi parteneriate eficiente între casă și școală. Aceasta poate consilia directorul și consiliul de administrație cu privire la probleme de politică și incidente care pot necesita o revizuire a politicii școlare, de exemplu, hărțuire, siguranță, teme pentru acasă, înscrieri, probleme de comportament etc. Alte sarcini pot include sprijinirea părinților în cadrul școlii, sugerarea și organizarea de activități extracurriculare și invitarea unor lectori care să se adreseze părinților pe teme de actualitate sau relevante.
- **Consiliile ale părinților:** Un consiliu al părinților este un grup de părinți care reprezintă toți părinții din școală. Orice părinte care are un copil la școală se poate oferi voluntar pentru a face parte din Consiliul părinților. Părinții pot fi membri ai Consiliului Părinților atât timp cât doresc. Rolul Consiliului părinților este de a sprijini școala în activitatea sa cu părinții; de a reprezenta opiniile tuturor părinților; de a promova contactul dintre școală, părinți, elevi și comunitatea locală mai largă; de a raporta Forumului părinților (toți părinții) cel puțin o dată pe an și chiar de a colecta fonduri (cu excepția cazului în care o asociație separată face acest lucru în numele școlii).

SINTEZA OFERITĂ DE CELE MAI BUNE PRACTICI DIN ANEXA 1

SONDAJE ȘI MECANISME DE FEEDBACK: elaborați sondaje sau mecanisme de feedback, pentru a colecta informații de la părinți cu privire la aspecte importante ale guvernății școlare. Acestea pot include sondaje online, cutii de sugestii sau forumuri deschise în care părinții își pot împărtăși gândurile și sugestiile. Analizați și luați în considerare în mod activ feedback-ul primit, încorporându-l în procesul decizional.

CONSILIUL ANTI-ABANDON DESCHIS FAMILIILOR: formați o echipă de bază formată din personalul școlii, părinți și membri ai comunității pasionați de combaterea abandonului școlar. Această echipă va fi responsabilă de planificarea și implementarea inițiativei consiliului antiabandon școlar. Definiți în mod clar obiectivele consiliului antiabandon, cum ar fi creșterea gradului de conștientizare cu privire la ratele de abandon școlar, încurajarea implicării părinților și punerea în aplicare a strategiilor de prevenire a abandonului școlar. Asigurați-vă că aceste obiective se aliniază cu misiunea și obiectivele școlii. Decideți componența consiliului antiabandon. Acesta ar trebui să includă reprezentanți ai diferitelor părți interesate, cum ar fi părinții, profesorii, elevii, administratorii școlii, liderii comunității și organizațiile locale. Asigurați diversitatea și reprezentarea diferitelor perspective. Încurajați familiile să își exprime interesul de a participa în consiliu. Programați întâlniri periodice ale consiliului de combatere a abandonului școlar, de preferință o dată pe lună sau în funcție de necesități. Asigurați-vă că reuniunile sunt incluzive și că oferă discuții deschise, brainstorming și oportunități de luare a deciziilor în colaborare. Furnizați resurse, ateliere și sesiuni de informare pentru părinți cu privire la importanța educației, abilitățile parentale, sprijinul academic și strategiile de comunicare. Dotăți părinții cu instrumente pentru a sprijini educația copiilor lor și pentru a aborda potențialele bariere în calea prevenirii abandonului școlar.

3. Implicarea părinților în activitățile educaționale

Colaborarea dintre părinți și profesori în sprijinirea copiilor în atingerea obiectivelor lor educaționale este o responsabilitate împărtășită. Profesorii trebuie să știe în ce măsură elevii se pot baza pe părinții lor și dacă elevii primesc îndrumare acasă. Cu cât copiii primesc mai puțină îndrumare din partea părinților, cu atât este nevoie de o mai mare implicare a profesorilor.

Consolidarea parteneriatelor familie-școală și creșterea participării părinților la procesul decizional în domeniul educațional pot reduce abandonul școlar timpuriu. Părinții influențează rezultatele educaționale ale copiilor lor prin consolidarea unor aspecte specifice ale învățării legate de școală. Implicându-se în anumite părți ale școlarizării copiilor, părinții le acordă adesea copiilor interes, atenție, laude și recompense legate de comportamente fundamentale pentru diverse aspecte ale succesului școlar.

De asemenea, școlile trebuie să acorde atenție implicării părinților din diferite culturi sau cu experiențe educaționale diverse în activitățile educaționale pentru a crește numărul și diversitatea interacțiunilor. Fiecare copil provine din medii diferite, are nevoi, pasiuni și grade de înțelegere diferite. Prin urmare, un părinte implicat, poate îndruma profesorii către aspectele asupra cărora trebuie să se concentreze pentru fiecare copil. Este singurul mod în care un copil poate avea un parcurs educațional de succes.

O cultură școlară pozitivă depinde în mare măsură de bunăstarea elevilor. Într-o sală de clasă în care elevilor le lipsește implicarea, stima de sine, se tem de eșec și au dificultăți în a înțelege cursul, efectul este mai mult negativ decât pozitiv. Cu toate acestea, atunci când elevii știu că există sprijin acasă, la școală și în cadrul activităților educaționale și că nevoile lor sunt satisfăcute, motivația și încrederea în sine cresc.

Unele strategii eficiente sunt utilizarea părinților ca voluntari:

- Pentru a fi însoțitori la excursii sau dansuri, pentru a ajuta în sălile de clasă (de exemplu, pentru a citi în clasă, pentru a ajuta profesorul) sau pentru a organiza un eveniment școlar.
- Să traducă buletine informative în alte limbi, să dea telefoane pentru a informa alte persoane despre activitățile școlare sau să lucreze la materiale pentru evenimente școlare.
- Pentru a ajuta în cluburile de teme și în programele after-school
- Să organizeze activități culturale și sportive
- Să participe la activități legate de educația și orientarea profesională, de exemplu, vorbind despre profesia și experiența lor profesională.

SINTEZA OFERITĂ DE CELE MAI BUNE PRACTICI DIN ANEXA 1

EXPOZIȚII DE ARTĂ SAU PERFORMANȚE PENTRU FAMILII: expuneți lucrările de artă ale elevilor, performanțe sau spectacole de talente la care familiile pot participa și aprecia eforturile creative ale copiilor lor. Promovează exprimarea de sine, creează încredere și încurajează sprijinul părinților pentru activitățile artistice ale elevilor.

EVENIMENTE/LOCUINȚE DE CARIERĂ: planificați un eveniment, un atelier sau un târg dedicat carierei, în cadrul căruia părinții pot împărtăși informații despre profesiile și parcursul lor profesional. Acest lucru le permite elevilor să exploreze diverse opțiuni de carieră și să obțină informații de la părinții lor și de la alți profesioniști.

PROGRAME DE MENTORAT: să instituie programe de mentorat în cadrul cărora părinții sau membrii comunității pot servi drept mentori pentru elevii aflați în situații de risc. Mentorii pot oferi îndrumare, sprijin și încurajare, acționând ca modele pozitive și ajutându-i pe elevi să rămână motivați să își finalizeze studiile.

CELEBRAREA REALIZĂRILOR: recunoașteți și sărbătoriți realizările elevilor și ale familiilor acestora. Aceasta poate include ceremonii de premiere, ceremonii de absolvire și alte evenimente care evidențiază importanța educației și îi motivează pe elevi să rămână la școală.

EVENIMENTELE OPEN HOUSE: în cadrul cărora părinții și familiile sunt invitați să viziteze școala, să se întâlnească cu profesorii și personalul și să afle despre programele, politicile și activitățile școlii.

4. Învățarea în familie

"Învățarea în familie" se referă la orice activitate care implică copiii și adulții din familie (în care fiecare lucrează la rezultatele învățării) și care contribuie la **o cultură a învățării în familie**. Ridicarea nivelului de educație al părinților este o abordare de succes pentru prevenirea abandonului școlar timpuriu. Atunci când părinții se angajează în activități de autoeducație, sunt încurajate diverse interacțiuni culturale și educaționale în cadrul familiei. Învățarea în familie încurajează membrii familiei să învețe împreună ca și în cadrul familiei. Aceasta este denumită uneori "învățare intergenerațională". Învățarea care are loc poate fi formală sau informală. Ea include totul, de la cursuri certificate de educație pe termen lung până la scurte activități distractive în familie și tot ce se află între

acestea. Familiile pot învăța împreună oriunde, cu accent pe învățarea intergenerațională. Aceste activități de învățare în familie le permit părinților să sprijine învățarea copiilor lor.

Ar trebui să existe, de asemenea, o serie de programe complementare care să vizeze nevoile unor grupuri specifice, inclusiv familiile cu venituri mici și grupurile etnice diverse.

Învățarea în familie are un impact semnificativ asupra copiilor, a adulților și a comunității în general. Ea poate ajuta familiile să facă față dezavantajelor și să își îmbunătățească șansele de viață.

Participarea la învățarea activă în familie dezvoltă încrederea în sine, învățarea pe tot parcursul vieții, care este probabil să fie mai fericită, mai sănătoasă, mai longevivă și mai bogată.

Prin învățarea în familie, părinții se pot reconecta la educație și își pot transforma viața. Pentru adulții care s-au îndepărtat de învățare, aceasta oferă o șansă de a reveni pe scara învățării - adesea pentru că sunt motivați să își ajute copiii. Programele de învățare în familie pot încuraja părinții să continue să urmeze cursuri de formare, să se califice și să se angajeze. Învățarea în comunitate este esențială pentru învățarea în familie, sprijinind și împuternicind adulții să facă schimbări pozitive prin învățare.

Mulți profesioniști lucrează cu familiile în contexte de învățare, sprijinind dezvoltarea copiilor, a tinerilor și a familiilor. Printre aceștia se numără profesori, asistenți pedagogici, tutori, practicieni din primii ani de viață, profesioniști din domeniul sănătății și al asistenței sociale, bibliotecari, precum și cei care lucrează în administrația locală, centre de familie, muzee, galerii, situri de patrimoniu, organizații muzicale și artistice. Aceștia joacă un rol crucial în sprijinirea dezvoltării familiilor care învață împreună.

Câteva exemple de utilizare a "Învățării în familie":

- **Activități de învățare părinți-copii:** organizați activități de învățare părinți-copii, în cadrul cărora părinții și elevii pot colabora la proiecte sau sarcini educaționale. Acestea includ experimente științifice, proiecte artistice sau proiecte de cercetare comune.
- **Programe de fitness și wellness pentru familii:** desfășurați programe de fitness și wellness care implică atât părinții, cât și elevii. Acestea pot include cursuri de fitness pentru familii, sesiuni de yoga sau de mindfulness sau evenimente sportive la care familiile participă împreună.
- **Proiecte de servicii comunitare:** Implicarea familiilor și a elevilor în proiecte de servicii comunitare care au un impact pozitiv asupra societății. Aceasta presupune voluntariat la adăposturile locale, curățarea parcurilor sau organizarea de strângeri de fonduri pentru cauze caritabile.
- **Ateliere tehnologice pentru părinți și elevi:** organizați ateliere în cadrul cărora părinții și elevii învață împreună despre instrumente digitale, codare sau alte abilități tehnologice. Amenajați stații interactive unde familiile se pot implica în experimente practice, provocări și activități de rezolvare a problemelor. Promovați alfabetizarea digitală și încurajați colaborarea în era digitală.
- **Târg de știință:** organizați un târg de știință în cadrul căruia elevii și familiile lor pot prezenta experimente științifice, proiecte de cercetare sau invenții inovatoare. Încurajați familiile să exploreze conceptele științifice prin expoziții și demonstrații interactive.
- **Turneu sportiv părinți-elevi:** organizați un turneu sportiv amical în cadrul căruia părinții și elevii pot forma echipe și pot concura în diverse sporturi sau jocuri. Aceasta încurajează munca în echipă, spiritul sportiv și o competiție sănătoasă.
- **Eveniment de explorare a carierei:** creați un eveniment în cadrul căruia familiile să poată afla despre diferite căi de carieră și să exploreze diverse profesii. Invitați lectori, organizați ateliere de lucru pe teme de carieră și oferiți familiilor posibilitatea de a pune întrebări și de a obține informații despre mai multe industrii.

IMPLICAREA PĂRȚILOR INTERESATE

Comunitățile școlare sunt esențiale pentru o abordare la nivelul întregii școli. Acestea sunt grupuri sociale vibrante și dinamice care, pe lângă elevi, profesori, administratori, membri ai personalului, părinți, mai cuprind (în domeniul educațional și social) organizații educaționale, administrații locale, organizații de tineret, organizații de sănătate și wellness, organizații culturale, organizații de servicii

sociale, organizații și fundații non-profit, organizații de voluntariat și din domeniul afaceri și industrie. Aceste comunități se reunesc în cadrul unui mediu școlar în care au loc învățarea, creșterea și dezvoltarea.

Comunitățile școlare oferă un sentiment de apartenență, obiective comune și o identitate colectivă. Acestea încurajează colaborarea, munca în echipă și respectul reciproc între toți membrii săi. Împreună, acestea creează un mediu incluziv, educațional, orientat spre piața muncii și de sprijin, care promovează învățarea, dezvoltarea personală și bunăstarea generală pentru toți cei implicați. Componenta unei comunități școlare poate varia în funcție de instituția de învățământ. În general, aceasta ar trebui să includă:

1. Echipe multidisciplinare în cadrul și în afara școlii

Echipele multidisciplinare din cadrul școlilor se referă la profesioniști din diverse domenii care colaborează pentru a sprijini nevoile academice, sociale, emoționale și comportamentale ale elevilor.

Aceste echipe au potențialul de a oferi o gamă de servicii de sprijinire a tinerilor cu risc de dezavantaj educațional și de părăsire timpurie a școlii. Aceasta include, de exemplu, un accent pe dezvoltarea limbajului copiilor, sprijin pentru sănătatea mintală, sprijin emoțional, abilități de prevenire a bullying-ului, asistență pentru familiile marginalizate și sprijin pentru dezvoltarea abilităților parentale.

Echipele multidisciplinare trebuie să dezvolte o abordare coerentă pentru a răspunde nevoilor complexe și să se angajeze în intervenții la diferite niveluri la nivel individual, de grup, de clasă, de școală, de familie și de comunitate. În loc ca fiecare membru al echipei să lucreze separat pentru a aborda prioritățile sale, acest lucru presupune ca toți să aibă o înțelegere comună a rezultatelor pe care doresc să le obțină pentru fiecare elev și să stabilească modul în care își pot pune laolaltă expertiza combinată. Cu alte cuvinte, o abordare strategică și holistică bazată pe:

- **Planificarea în colaborare:** Echipele multidisciplinare lucrează împreună pentru a dezvolta planuri și strategii cuprinzătoare pentru a răspunde nevoilor individuale ale elevilor. Aceasta poate implica profesori, administratori, consilieri, profesori speciali și alți profesioniști care colaborează pentru a proiecta medii de învățare și sisteme de sprijin incluzive.
- **Elaborarea planurilor educaționale individualizate:** Echipele creează planuri individualizate pentru elevii cu dizabilități sau cu nevoi speciale, subliniind obiectivele specifice, adaptările și serviciile necesare pentru succesul educațional al acestora. Aceste planuri implică contribuții din partea profesorilor, părinților, specialiștilor și a elevului, asigurând o abordare colaborativă pentru a răspunde cerințelor unice ale acestora.
- **Sprijin și intervenție pentru elevi:** Echipele multidisciplinare identifică elevii care au nevoie de sprijin suplimentar, fie că este vorba de sprijin academic, comportamental, emoțional sau social. Acestea pot pune în aplicare intervenții specifice, cum ar fi programe de meditații, servicii de consiliere, formare în domeniul abilităților sociale sau planuri de gestionare a comportamentului, pentru a-i ajuta pe elevi să depășească dificultățile.
- **Dezvoltare profesională:** Echipele multidisciplinare se angajează în activități de dezvoltare profesională continuă pentru a-și îmbunătăți competențele și cunoștințele. Aceasta poate include

ateliere de lucru, conferințe sau sesiuni de formare axate pe educația incluzivă, instruirea diferențiată, conștientizarea sănătății mintale sau competența culturală.

- **Analiza și evaluarea datelor:** Echipele colaborează pentru a analiza datele elevilor, inclusiv performanța academică, prezența și comportamentul, pentru a identifica tendințele și domeniile de îmbunătățire. Acestea pot lua decizii în cunoștință de cauză cu privire la strategiile de instruire, la modificările de curriculum sau la intervențiile specifice pentru a sprijini progresul elevilor, folosind datele de evaluare.
- **Implicarea părinților și a comunității:** Echipele multidisciplinare implică în mod activ părinții și comunitatea în general în educație. Acestea pot organiza conferințe părinți-profesori, ateliere de lucru și programe de sensibilizare pentru a promova relații pozitive, pentru a aduna contribuții și pentru a promova colaborarea dintre casă și școală pentru succesul elevilor.
- **Referință și consultare:** Echipele îndrumă elevii către profesioniști externi, cum ar fi psihologi, logopezi, ergoterapeuți sau asistenți sociali, atunci când este nevoie de expertiză specializată. De asemenea, ele pot colabora cu acești profesioniști, solicitând contribuția și îndrumarea lor în cazuri individuale.
- **Planificarea tranziției:** Echipele multidisciplinare facilitează tranziția fără probleme a elevilor între clase, școli sau medii educaționale. Aceasta implică elaborarea de planuri de tranziție, efectuarea de evaluări și coordonarea cu personalul relevant pentru a asigura continuitatea sprijinului și pentru a minimiza întreruperile.
- **Cercetare și inovare:** Echipele multidisciplinare utilizează cercetarea și practicile inovatoare pentru a îmbunătăți rezultatele predării și învățării. Acestea pot explora noi metodologii de instruire, tehnologii sau abordări bazate pe dovezi, contribuind la progresele educaționale și împărtășind cele mai bune practici în domeniu.
- **Advocacy în domeniul politicilor:** Echipele militează pentru politici și practici care promovează echitatea, incluziunea și bunăstarea elevilor. Acestea pot participa la grupuri de advocacy, comitete educaționale sau dialoguri politice pentru a influența procesul decizional la nivel local, regional sau național.

Aceste măsuri și acțiuni sprijină abordarea colaborativă și cuprinzătoare a echipelor multidisciplinare pentru a ghida dezvoltarea academică, socială, emoțională și fizică a elevilor în cadrul sau în afara mediului școlar.

2. Parteneriate între școală și piața muncii

Conștientizarea și înțelegerea lumii muncii fac parte integrantă din educație. Întreprinderile au un rol important în sprijinirea alegerilor profesionale și în îmbogățirea experienței de învățare a tinerilor. Aceste părți interesate au tot interesul de a preveni abandonul școlar, deoarece se aliniază cu nevoia lor de forță de muncă calificată, de achiziționare de talente, de diversitate, de reducere a costurilor de recrutare, de responsabilitate socială corporativă, de durabilitate pe termen lung și de dezvoltare socială și economică. În plus, acest tip de colaborare oferă oportunități pentru elevii cu risc sau cu risc ridicat de a dobândi experiență profesională.

Aceasta conduce la rezultate eficiente pentru elevii care suferă de învățarea teoretică și răspund mai bine la experiențele practice. Prin urmare, o colaborare între școli și piața muncii este esențială. Acest parteneriat urmărește să reducă decalajul dintre educația academică și competențele și cunoștințele practice necesare pe piața forței de muncă. Astfel de parteneriate produc beneficii semnificative pentru toți cei implicați: cel mai important este faptul că acestea aduc beneficii tinerilor în ceea ce privește conștientizarea și experiența lor în lumea muncii, înțelegerea de către aceștia a cerințelor profesionale și a așteptărilor angajatorilor, precum și relevanța școlii pentru nevoile angajatorilor.

Beneficiile colaborării dintre școală și mediul de afaceri pentru prevenirea părăsirii timpurii a școlii:

- **Alinierea programelor de studii:** instituțiile de învățământ colaborează cu angajatorii pentru a-și alinia programele de studii la aptitudinile și competențele cerute de piața muncii. Aceasta asigură faptul că elevii primesc o educație relevantă și actualizată care îi pregătește pentru forța de muncă.
- **Stagii, ucenicie și vizite la locul de muncă:** Acest lucru asigură elevilor trasee de învățare care le permit să dobândească experiență practică, să își aplice cunoștințele în contexte reale și să își dezvolte competențe specifice industriei. Stagiile și uceniile îi fac pe elevi să conștientizeze faptul că învățarea este crucială pentru a dobândi competențe.
- **Lectori invitați și experți din industrie:** Școlile invită profesioniști din diverse industrii să le vorbească elevilor, să le împărtășească experiențele lor și să le ofere o perspectivă asupra cerințelor și exigențelor de pe piața muncii. Acest lucru îi ajută pe elevi să înțeleagă diferite căi de carieră, tendințele din industrie și competențele specifice solicitate.
- **Târguri de locuri de muncă și orientare profesională:** instituțiile de învățământ organizează târguri de locuri de muncă și sesiuni de orientare profesională în cadrul cărora angajatorii pot interacționa direct cu elevii. Aceasta facilitează oportunitățile de relaționare, expune elevii la potențiale oportunități de angajare și îi ajută să înțeleagă așteptările de pe piața muncii.
- **Proiecte de colaborare și cercetare:** Școlile colaborează cu întreprinderile și industriile în cadrul proiectelor de cercetare, al inițiativelor de inovare și al activităților de rezolvare a problemelor. Acest lucru le permite elevilor să-și dezvolte competențele secolului 21, să lucreze la provocări din lumea reală pentru a dobândi competențe practice și permite organizațiilor să beneficieze de noi perspective și idei.
- **Consilii consultative:** Școlile pot înființa consilii consultative formate din reprezentanți de pe piața muncii, inclusiv angajatori, experți din industrie și absolvenți. Aceste consilii ghidează dezvoltarea programelor de studii, tendințele din industrie, cerințele emergente de calificare ale pieței de muncă pentru a se asigura că programele educaționale rămân relevante și receptive.
- **Dezvoltare profesională pentru profesori:** Școlile colaborează cu angajatorii pentru a oferi oportunități de dezvoltare profesională pentru profesori. Aceasta îi ajută pe învățători și profesori să rămână la curent cu progresele industriei, cu metodologiile de predare și cu cerințele emergente în materie de competențe, ceea ce le permite să pregătească mai bine elevii pentru piața muncii.
- **Planificarea și cercetarea forței de muncă:** Școlile și angajatorii colaborează pentru a analiza nevoile de pe piața forței de muncă, pentru a identifica lacunele de competențe și pentru a planifica programele educaționale în consecință. Această colaborare asigură faptul că oferta de

absolvenți calificați corespunde cererii de pe piața muncii, reducând rata șomajului și sporind dezvoltarea economică.

Colaborarea dintre școli și piața muncii promovează o relație reciproc avantajoasă. Aceasta îmbunătățește experiența educațională a elevilor, dotându-i cu competențele necesare pentru un loc de muncă de succes, în timp ce oferă întreprinderilor o forță de muncă competentă și adaptată la nevoile lor.

3. Parteneriate între școală și organizații locale (regionale) și municipalități

Parteneriatele dintre școli și organizațiile și municipalitățile locale (și regionale) sunt relații de colaborare stabilite pentru a îmbunătăți experiențele educaționale și pentru a sprijini dezvoltarea generală a elevilor. Aceste parteneriate unesc instituțiile de învățământ și entitățile externe pentru a lucra în vederea atingerii unor obiective educaționale comune, pentru a partaja resurse și pentru a oferi diverse oportunități de învățare. Părăsirea timpurie a școlii este un fenomen complex. Acesta depinde de diverși factori (cum ar fi probleme psihologice, probleme de sănătate, dezavantaje economice, probleme familiale etc.). Este esențial să se ia în considerare toate aceste aspecte și să se abordeze în mod coerent. Tipul de sprijin de care au nevoie elevii depinde de circumstanțele lor specifice și, uneori, de o serie de intervenții pe mai multe dimensiuni.

Aceasta înseamnă că diferite părți interesate (din diferite domenii, cum ar fi organizațiile societății civile, organizațiile din domeniul sănătății, organizațiile culturale, comunitatea de afaceri etc.) colaborează cu școala pentru a combate abandonul școlar timpuriu. O problemă multifactorială necesită o abordare multidimensională sau la nivelul întregii școli. Aceste tipuri de parteneriate necesită o înțelegere mai holistică a modului în care școlile, familiile, comunitățile și societatea civilă pot colabora pentru a îmbunătăți rezultatele vieții tinerilor și pentru a le cultiva stima de sine și încrederea în sine. De asemenea, este nevoie de o mai bună înțelegere a modului în care școlile pot avea un impact asupra comunității mai largi pentru a influența contextele familiale și sociale în care copiii și tinerii învață. De aceasta pot beneficia părinții și familiile din medii defavorizate sau părinții cu experiențe școlare negative.

Beneficiile unei comunități educaționale extinse:

- **Stabilirea de parteneriate:** Școlile caută în mod activ parteneriate cu organizații locale și regionale, cum ar fi întreprinderi, organizații nonprofit, centre comunitare și agenții guvernamentale. Identificați organizațiile care se aliniază cu misiunea și obiectivele educaționale ale școlii.
- **Să se implice în proiecte comune:** Școlile și organizațiile colaborează la proiecte care oferă elevilor experiențe de învățare în lumea reală. De exemplu, o școală ar putea încheia un parteneriat cu o organizație locală de mediu pentru a crea o grădină comunitară în care elevii să învețe despre agricultura durabilă și despre importanța conservării ecologice.
- **Programe de stagii și de mentorat:** Școlile colaborează cu întreprinderi și organizații locale pentru a dezvolta programe de stagiu care să le ofere elevilor o experiență de lucru practică. În plus, puteți stabili programe de mentorat, punând în legătură elevii cu profesioniști din diverse domenii care pot oferi îndrumare și sprijin.

- **Împărtășirea resurselor și a expertizei:** Școlile și organizațiile fac schimb de resurse și expertiză pentru a îmbunătăți oportunitățile educaționale. De exemplu, un muzeu local ar putea oferi acces la exponatele și experții săi, permițând elevilor să învețe din surse primare sau să se angajeze în proiecte de cercetare.
- **Participați la evenimente comunitare:** Școlile participă în mod activ la evenimente locale și regionale organizate de municipalități și organizații. Această implicare poate include reprezentații ale elevilor, expoziții sau prezentări care să pună în valoare talentele și realizările școlii.
- **Rezolvarea colaborativă a problemelor:** Școlile, organizațiile și municipalitățile colaborează pentru a rezolva problemele comunității. Acestea elaborează soluții inovatoare lucrând împreună, pentru probleme cum ar fi prevenirea abandonului școlar și a părăsirii timpurii a școlii, punerea în aplicare a unor programe after-school pentru a aborda problema șomajului în rândul tinerilor sau organizarea de campanii comune pentru promovarea sănătății și a bunăstării.
- **Oportunități de finanțare:** Școlile explorează oportunitățile de subvenții din partea organizațiilor locale sau regionale și a municipalităților. Multe organizații au programe de finanțare special concepute pentru a sprijini inițiativele educaționale. Puteți consolida proiectele de colaborare prin intermediul unui astfel de sprijin financiar.
- **Implicarea părinților și a comunității:** Școlile încurajează părinții și membrii comunității să participe la activitățile școlare și să servească în mod activ ca voluntari, încurajează un sentiment de comunitate și oferă oportunități de colaborare.
- **Comunicare și întâlniri regulate:** Școlile stabilesc canale de comunicare în interiorul, în afara și între alte școli, organizații și municipalități, inclusiv întâlniri, buletine informative, platforme online sau comitete dedicate pentru a asigura o colaborare și un schimb de idei permanente.

Nu uitați că fiecare colaborare va fi unică și că este esențial să adaptați abordarea la nevoile și resursele specifice ale școlii, organizațiilor și municipalității. Ar trebui, de asemenea, să existe mecanisme de evaluare periodică și de feedback pentru a evalua eficacitatea și impactul colaborărilor.

SINTEZA OFERITĂ DE CELE MAI BUNE PRACTICI DIN ANEXA 1

CONSILIUL ȘCOLAR ANTI-ABANDON: înființați un consiliu școlar anti-abandon care să stabilească obiective și priorități clare pentru prevenirea abandonului școlar (cum ar fi reducerea ratelor de abandon, îmbunătățirea ratelor de absolvire, promovarea implicării elevilor și a rezultatelor școlare etc.). Consiliul școlar colaborează îndeaproape cu administratorii districtuali pentru a asigura implementarea eficientă a inițiativelor de prevenire a abandonului școlar în toate districtele. Această colaborare implică o comunicare regulată, monitorizarea progreselor, oferirea de îndrumare și evaluarea impactului intervențiilor.

TÂRGURI DE CARIERĂ: aceste târguri, cunoscute și sub numele de târguri de locuri de muncă sau expoziții de locuri de muncă, sunt evenimente menite să reunească într-o singură locație persoanele aflate în căutarea unui loc de muncă și angajatorii. Aceste evenimente oferă o platformă prin care companiile își prezintă afacerile, promovează posturile vacante și intră în contact cu potențialii viitori candidați. Târgurile de carieră au loc, de obicei, în spații mari, cum ar fi centre de convenții, hoteluri sau campusuri universitare.

CREAREA UNEI COMUNITĂȚI DE ACTIVITAȚI CU UN ACORD COMUN PENTRU COMBATAREA ABANDONUL ȘCOLAR: identificați principalii actori care au un interes direct în combaterea abandonului școlar. Aceasta poate include părinți, profesori, administratori, elevi, organizații comunitare, întreprinderi locale și agenții guvernamentale. Organizați o reuniune sau un forum în care părțile interesate să se reunească pentru a discuta problema abandonului școlar, impactul acestuia, importanța unei acțiuni de colaborare, pentru a stabili obiective comune și pentru a încuraja angajamentul părților interesate. Definiți obiective clare și măsurabile pentru care toate părțile interesate pot lucra. Aceste obiective pot include reducerea ratelor de abandon școlar, îmbunătățirea ratelor de absolvire, creșterea implicării elevilor sau îmbunătățirea sistemelor de sprijin pentru elevii aflați în situație de risc. Creați un acord formal și un plan de acțiune care să sublinieze strategiile, activitățile și responsabilitățile fiecărei părți interesate în atingerea obiectivelor comune. Atribuiți sarcini, stabiliți termene de implementare și asigurați-vă că planul este realist și realizabil. Creați oportunități pentru ca părțile interesate să împărtășească strategii de succes, intervenții și cele mai bune practici pentru abordarea abandonului școlar. Puteți face acest lucru prin ateliere de lucru, prezentări sau discuții în cadrul cărora părțile interesate pot învăța din experiențele celorlalți și pot reproduce inițiativele eficiente.

PROIECTE DE ÎNVĂȚARE PRIN SERVICIU: proiectele de învățare prin serviciu pot stimula sentimentul de scop, responsabilitate socială și legătură cu comunitatea în care trăiesc elevii. Școlile pot colabora cu organizațiile comunitare pentru a identifica proiecte semnificative care să le permită elevilor să își pună în aplicare competențele și să contribuie în mod pozitiv la societate.

PROGRAME AFTER-SCHOOL ȘI MEDITAȚII: Prin parteneriate cu organizații comunitare, școlile pot oferi programe extrașcolare care să ofere sprijin academic, activități de îmbogățire și un spațiu sigur pentru elevi. Aceste programe îi pot ajuta pe elevi să își consolideze abilitățile academice, să își exploreze interesele și să construiască relații pozitive cu colegii și mentorii.

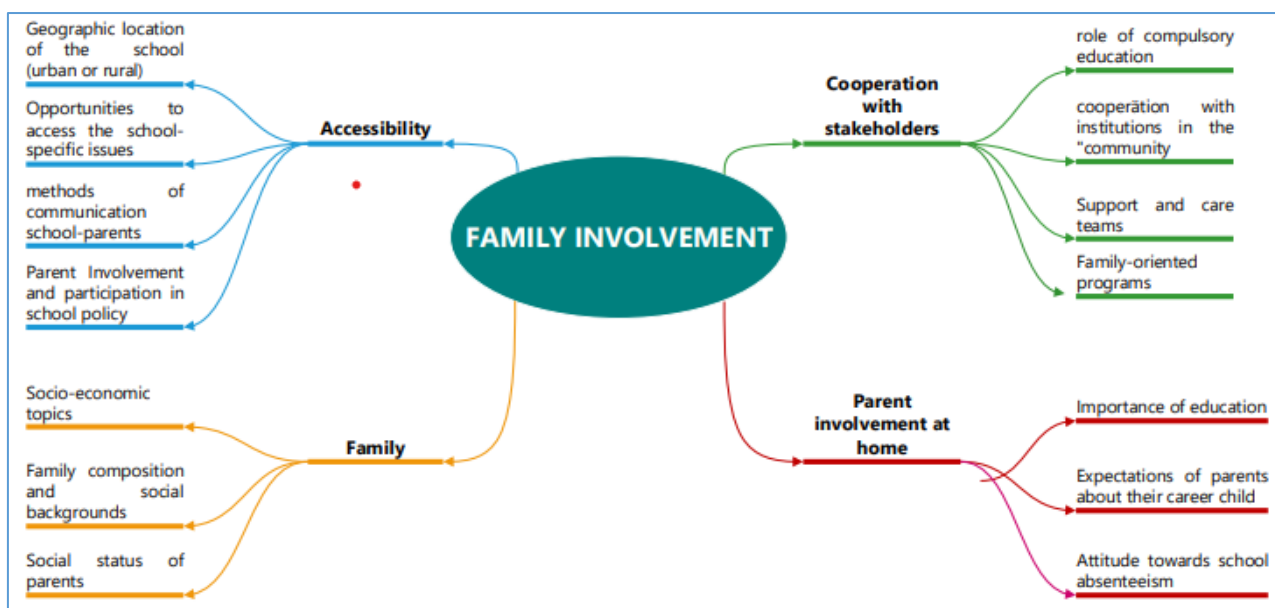
COOPERAREA PE PIAȚA MUNCII: în cadrul căreia angajatorii, guvernele, organizațiile de angajați și de angajatori, instituțiile de învățământ și alte organizații colaborează pentru o piață a muncii rezistentă.

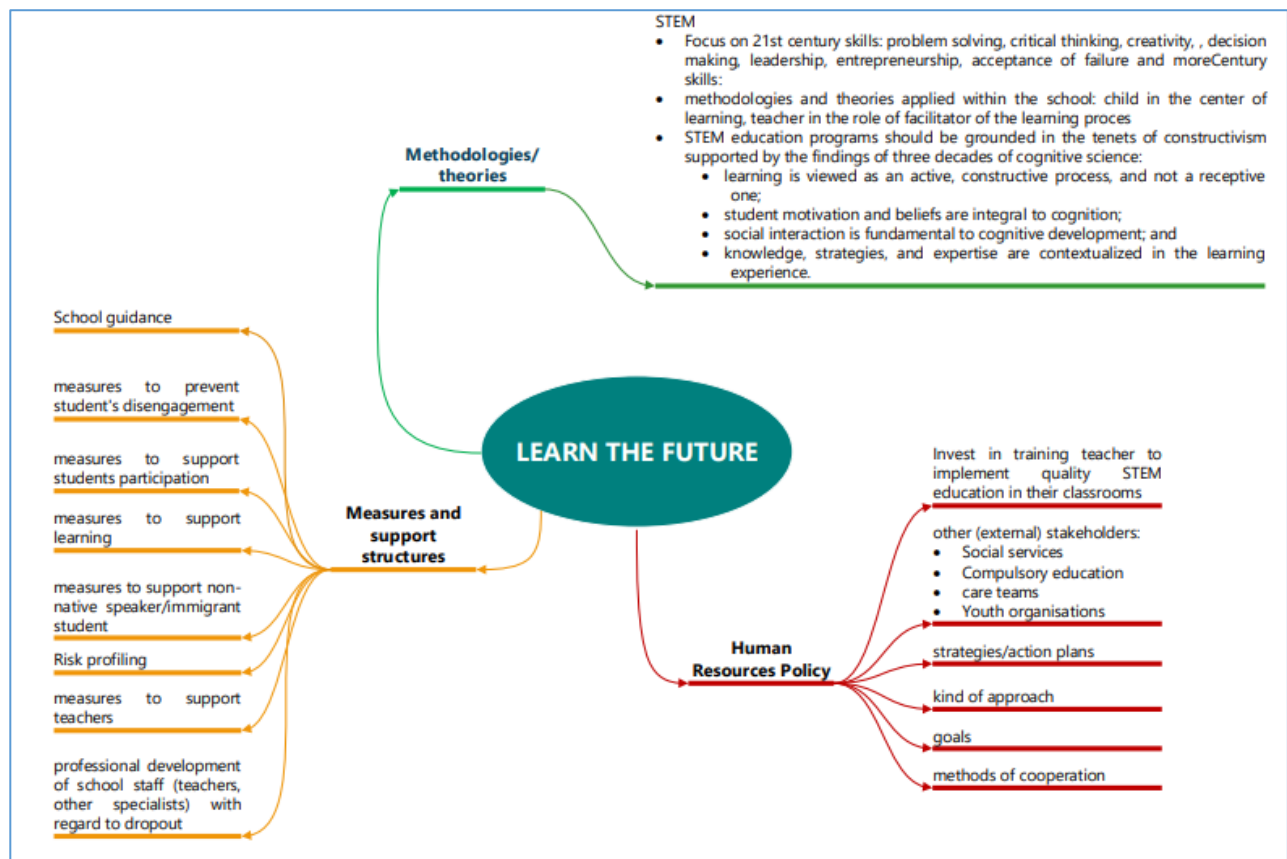
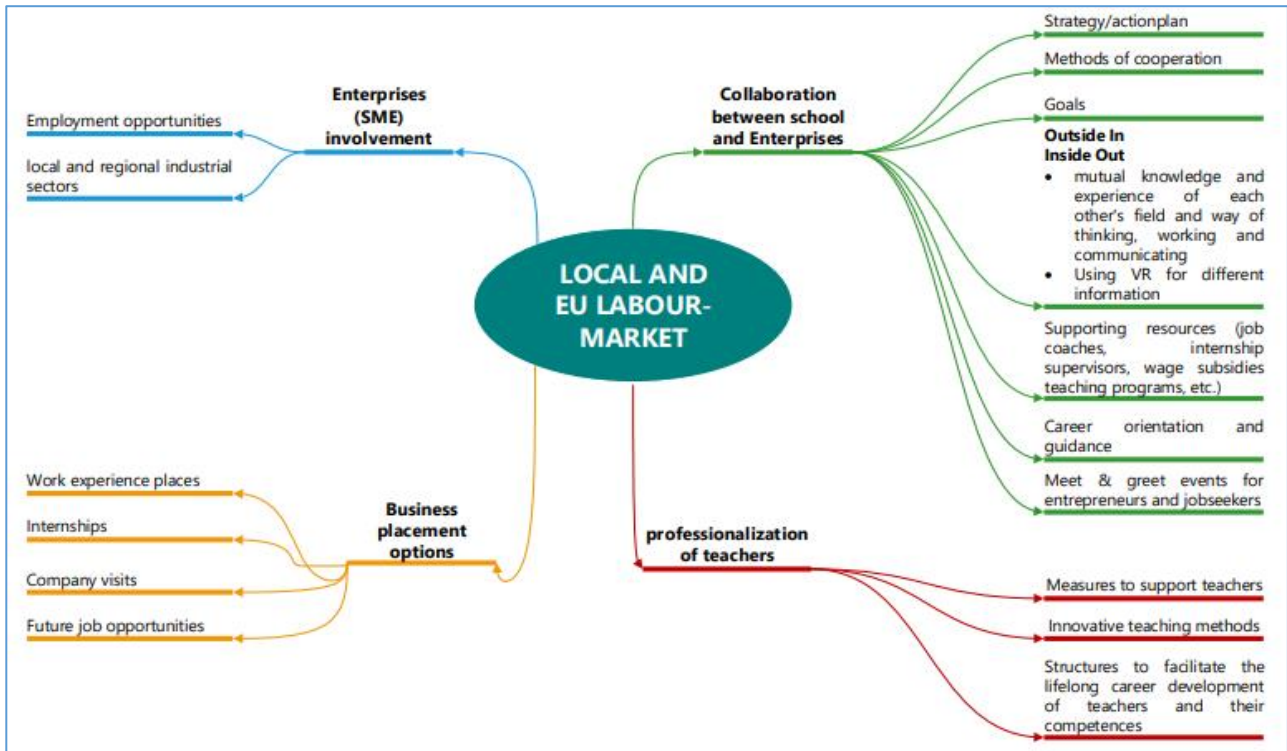
REALITATEA VIRTUALĂ: Realitatea virtuală (VR) poate fi o alternativă valoroasă la vizitele la companii, oferind experiențe imersive și interactive care simulează mediile din lumea reală. Dar realitatea virtuală (VR) poate fi folosită și ca alternativă pentru a preda elevilor abilități, a diagnostica, a dezvolta abilități de aplicare, etc.

D. DEZVOLTARE PROFESIONALĂ

Acest manual, care reunește cele mai bune practici pentru prevenirea și evitarea abandonului școlar timpuriu, reprezintă unul dintre principalii factori de bază pentru elaborarea unui program de formare (PR4) pentru profesioniștii implicați și elevii cu risc de abandon școlar.

Din colectarea celor mai bune practici și din cercetările privind situația și nevoile din fiecare țară parteneră au rezultat trei piloni fundamentali ai formării profesorilor: implicarea familiei, piața muncii și învățarea viitorului. Puteți citi subiectele abordate pentru fiecare pilon în imaginile de mai jos.

Co-funded by
the European Union

De asemenea, acestea arată ce competențe trebuie dezvoltate de către profesioniștii din domeniul educației pentru a detecta, a face față și a acționa în mod corespunzător în fața riscului de abandon școlar. Acestea sunt conținuturile legate de aceste competențe și principalele activități care trebuie realizate, orientate spre dezvoltarea competențelor definite.

În mod complementar, analiza profilului de risc și a diferiților factori implicați în acest proces ne-a orientat, de asemenea, asupra modului de concepere a formării pentru a sprijini elevii aflați în situație de risc și a modului în care se ajunge la acestea, ținând cont de fiecare situație și nevoi specifice, conceperea unei formări care să utilizeze o mare varietate de metode, instrumente și abordări, dezvoltarea activităților de învățare STEM și crearea unei platforme utilizabile într-un mod flexibil și orientat spre nevoile personale.

Părăsirea timpurie a școlii are motive multiple și există diferite profiluri de elevi aflați în situație de risc; fiecare elev este unic și are nevoi diferite. Unul dintre obiectivele concepției noastre de formare este de a pune la dispoziția profesorilor și elevilor o mare diversitate de instrumente pentru a promova practici educaționale incluzive și echitabile.

În cele din urmă, o valoare adăugată a proiectului nostru de formare este colaborarea între țări pentru a împărtăși nevoile proprii ale fiecărui partener și bunele practici și experiențe care pot fi aplicate la o scară largă. Crearea de rețele între profesori, experți și cercetători, schimbul de informații și de experiențe privind modul de abordare a educației incluzive și de combatere a abandonului școlar timpuriu reprezintă un element esențial pentru dezvoltarea profesională a profesorilor.

(Anexa 4 include modulul complet de formare.)

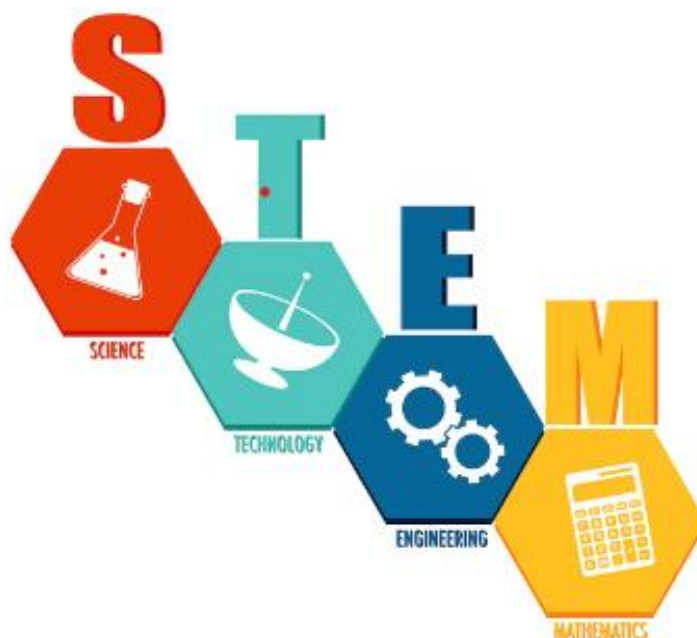

Co-funded by
the European Union

ANEXE

ANEXA 1: Aplicații practice pentru STEM

A. TIC și TEMATICA DIGITALĂ

1. **Videoclipuri:** cu **iMovie (Mac)** sau **Windows Movie Maker (Windows)**, puteți crea și edita videoclipuri și adăuga efecte, tranziții și muzică; cu **Adobe Premiere Rush**, o versiune simplificată a Adobe Premiere Pro, tinerii pot crea videoclipuri cu aspect profesional și funcții ușor de utilizat.
2. **Fotografii:** acestea pot fi prelucrate cu **Snapseed**, o aplicație puternică de editare foto care oferă o gamă largă de funcții de editare, inclusiv filtre, ajustări și efecte speciale și **Adobe Lightroom**, un software profesional de editare foto care oferă opțiuni de editare extinse, presetări și posibilitatea de a organiza și sincroniza fotografiile între dispozitive.
3. **Prezentări multimedia:** pot fi create cu **Adobe Spark**, **VoiceThread**, **Prezi**, **SlidesGo**, **Adobe Premiere Pro**, **Intuiface**, **Zoho Show**, **Visme** sau **Google slides** aplicații concepute pentru a-i provoca pe elevi să gândească în mod creativ prin combinarea mai multor surse media, cum ar fi text, imagini, sunet/audio, animație sau video. În plus, acestea îi fac pe elevi să devină mai încrezători în utilizarea diferitelor instrumente digitale. În plus, le solicită elevilor să se gândească la scriere și la prezentarea produsului lor în fața altor elevi. Încurajează reflecția și dezvoltă abilitățile de scriere și vorbire.
4. **Instrumente web:** cum ar fi **Wix**, o platformă de editare/creare de site-uri web ușor de utilizat, care le permite tinerilor să își creeze site-uri web cu ajutorul funcțiilor drag-and-drop, a șabloanelor și a modelelor personalizabile. **Canva** este un program online de design grafic care oferă o gamă largă de șabloane, imagini și fonturi pentru a crea grafice uimitoare pentru site-uri web, rețele sociale etc. **WordPress** este un sistem popular de gestionare a conținutului care le permite tinerilor să dezvolte și să personalizeze site-uri web sau bloguri cu teme, pluginuri și widgeturi.

5. Luați în considerare și instrumentele de socializare, cum ar fi **YouTube**, **Instagram** și **TikTok**.

B. SUBIECTE TEHNICE

6. Instrumente digitale:

Următoarele instrumente sunt concepute pentru a fi ușor de utilizat de către începători, permițându-le tinerilor să se implice în activități creative și educative în timp ce își explorează interesele în diferite domenii:

- **Tinkercad**: un instrument de proiectare 3D bazat pe browser, ușor de învățat și care permite tinerilor să creeze modele 3D simple pentru proiectarea de jucării.
- **LEGO Digital Designer**: un software gratuit care le permite tinerilor să proiecteze modele LEGO digitale și să creeze jucării virtuale.
- **Fashion Playtes**: o platformă online pentru tinerii pasionați de modă, unde aceștia pot crea și personaliza creații vestimentare virtuale.
- **SketchUp Free**: un software de modelare 3D cu o interfață simplă și intuitivă care permite tinerilor să creeze proiecte arhitecturale și de mediu de bază și să își exploreze creativitatea în modelarea 3D.
- **NASA World Wind**: este un software virtual cu sursă deschisă care permite tinerilor să exploreze Pământul și alte corpuri cerești și să înțeleagă problemele geografice și de mediu.
- **Piktochart**: Un instrument online ușor de utilizat care permite tinerilor să creeze infografice și prezentări vizuale.
- **CustomInk**: O platformă online unde tinerii pot crea tricouri, hanorace și alte articole de îmbrăcăminte.
- **Expediții Google**: O aplicație imersivă de realitate virtuală care le permite tinerilor să facă excursii virtuale în diferite locații din întreaga lume, sporindu-și cunoștințele și înțelegerea.

7. Instrumente de modelare 3D:

Iată câteva instrumente ușor de utilizat pentru modelarea 3D pe care tinerii le pot aplica. Este întotdeauna recomandabil să folosiți aceste instrumente sub îndrumarea și supravegherea unui adult sau a unui mentor cu experiență pentru a asigura o utilizare sigură și adecvată.

- **SculptGL** este un software gratuit de sculptură care le permite tinerilor să creeze modele 3D folosind lut virtual. Acesta oferă diverse pensule și instrumente de sculptură pentru a manipula geometria și a crea forme organice.
- **Blokify**: o aplicație de modelare 3D concepută special pentru copii. Dispune de un sistem de modelare bazat pe blocuri, în care cei mici pot stivui și aranja blocuri virtuale pentru a-și construi modelele 3D. Oferă un mediu jucăuș și interactiv pentru crearea de obiecte și structuri simple.
- **3D Slash**: un instrument de modelare 3D bazat pe voxeli, care utilizează o interfață asemănătoare cu cea din Minecraft. Tinerii pot cizela și modela modele 3D cu o combinație de cuburi și instrumente. Este ușor de utilizat și oferă o abordare distractivă și creativă a modelării 3D.

- **Morphi:** este o aplicație de modelare 3D ușor de utilizat pentru iPad și Mac. Oferă o interfață simplificată cu comenzi tactile intuitive, permițând tinerilor să creeze modele 3D folosind diverse forme geometrice și instrumente.
- **Wings 3D:** Wings 3D este un software de modelare 3D gratuit și open-source care se concentrează pe modelarea poligonală. Acesta oferă o interfață simplă cu instrumente de modelare esențiale, ceea ce face accesibilă crearea și editarea modelelor 3D pentru tineri.

8. Aplicații tehnice în cadrul domeniilor profesionale regionale sau locale

Integrarea contextului local sau regional în învățământul profesional este indispensabilă pentru a le permite elevilor să dezvolte competențe și cunoștințe care sunt direct relevante pentru comunitățile lor. Prin corelarea învățării în clasă cu aplicații din lumea reală și vizitarea unor întreprinderi, elevii pot obține o mai bună înțelegere a domeniilor profesionale și pot contribui în mod activ la creșterea și dezvoltarea mediului lor local. Câteva exemple:

- **Dezvoltarea afacerilor locale și a spiritului antreprenorial:** Școlile pot preda dezvoltarea afacerilor locale și antreprenoriatul. Elevii pot învăța despre cercetarea de piață, crearea de planuri de afaceri și strategii de marketing specifice mediului local sau regional. Aceștia pot dezvolta idei de afaceri, pot crea materiale de marketing și pot participa la concursuri locale de afaceri.
- **Clădiri și construcții ecologice:** elevii pot învăța despre practicile de construcție durabilă relevante pentru mediul local. Acestea ar putea include materiale ecologice, proiecte de clădiri eficiente din punct de vedere energetic sau sisteme de colectare a apei de ploaie. De exemplu, Elevii pot colabora la proiecte de proiectare și construcție de structuri ecologice sau de modernizare a clădirilor existente pentru eficiență energetică.
- **Conservarea și restaurarea mediului:** Elevii pot explora problemele locale de mediu și eforturile de conservare. Ei pot învăța despre ecosistemele locale, biodiversitatea și strategiile de conservare. Școlile pot organiza excursii în zonele naturale locale, pot implica elevii în proiecte de restaurare a habitatelor sau pot educa comunitatea cu privire la problemele locale de mediu.
- **Managementul ospitalității și al turismului:** Școlile pot oferi programe care se concentrează pe managementul ospitalității și al turismului, evidențiind atracțiile locale, hotelurile și restaurantele. Elevii pot învăța despre serviciile pentru clienți, planificarea evenimentelor și caracteristicile unice ale industriei turistice locale. Ei pot dobândi experiență practică prin organizarea și găzduirea de evenimente sau prin sprijinirea întreprinderilor locale de ospitalitate.

C. TEMATICI DE CODARE:

9. **Scratch** este un limbaj de programare vizual, dezvoltat de MIT, care folosește blocuri colorate pentru a crea povești, animații și jocuri interactive. Este o modalitate distractivă și intuitivă pentru ca tinerii să înțeleagă conceptele de codare.
10. **Robotică și Arduino:** Robotica este un domeniu practic care combină codarea cu componente fizice. Tinerii pot învăța să programeze roboți folosind platforme precum **LEGO WeDo**, **LEGO Mindstorms** sau **Arduino**, pe care le pot folosi pentru a-și construi și controla roboții.

- 11. Python:** Python este un limbaj de programare popular și ușor de utilizat de către începători. Acesta are o sintaxă clară și este utilizat pe scară largă în diverse domenii. Tinerii pot învăța Python pentru a dezvolta programe simple, pentru a construi jocuri, pentru a efectua analize de date sau pentru a crea aplicații web utilizând cadre precum **Django** sau **Flask**.

D. RESURSE ARTISTICE/CULTURALE:

- 12. Aplicații de desen și pictură, cum ar fi Procreate, Adobe Fresco sau Autodesk SketchBook .**
- 13. Aplicațiile de creație muzicală, precum GarageBand (iOS) și Soundtrap** (disponibile pe mai multe platforme), oferă interfețe intuitive pentru a crea și experimenta cu muzica. Aceste aplicații oferă instrumente virtuale, bucle și capacități de înregistrare, permițându-vă să compuneți melodii, să explorați diferite genuri și să învățați elementele de bază ale producției muzicale.
- 14. Animația și arta digitală, cum ar fi Toontastic și Puppet Pals,** le permit tinerilor să dea viață poveștilor lor prin intermediul animației digitale. Aceste aplicații oferă personaje, fundaluri și efecte sonore gata făcute, astfel încât aceștia să poată crea povești animate care să le stimuleze creativitatea și abilitățile de povestire.
- 15. Povești și ficțiune interactivă:** codificați prin crearea propriilor povești interactive, jocuri de tip alege-ți aventura sau aventuri bazate pe text cu ajutorul unor platforme precum **Twine** sau **Bitsy**. Acest lucru le permite să combine abilitățile lor de povestire cu conceptele de bază de programare.
- 16. Muzele virtuale și aplicațiile de explorare a artei, cum ar fi Google Arts & Culture și Artsology,** oferă tururi virtuale ale unor muzee și colecții celebre din întreaga lume. Tinerii pot explora diferite opere de artă, pot învăța despre diferiți artiști și mișcări artistice și pot participa la activități interactive care le îmbunătățesc aprecierea și cunoștințele despre artă.

Această metodă dezvoltă competențele digitale ale elevilor. Aceasta poate implica utilizarea instrumentelor online pentru a colabora, a crea sau a codifica și a programa. De asemenea, este esențial să îi învățăm despre siguranța online, inclusiv despre protejarea datelor personale, recunoașterea tentativelor de phishing și crearea de parole puternice. Discutați despre importanța software-ului antivirus și despre prudența atunci când interacționați online.

E. ÎNVĂȚAREA BAZATĂ PE PROIECTE (PBL) :

În cadrul **PBL**, elevii lucrează la un proiect pe termen lung care le cere să aplice cunoștințele și competențele într-un context real. Această abordare centrată pe elev îi ajută pe elevi să își dezvolte gândirea critică, colaborarea, comunicarea și abilitățile de rezolvare a problemelor. Luați în considerare **proiectele Real-World** pentru a conecta viața elevilor și lumea din jurul lor. Aceste proiecte sunt adesea interdisciplinare și le permit elevilor să aplice cunoștințe și abilități din diferite domenii.

Câteva exemple:

1. **Proiectarea unei comunități durabile (Științe/Studii sociale):**

Elevii cercetează și proiectează o comunitate durabilă, luând în considerare factori precum sursele de energie regenerabilă, sistemele de gestionare a deșeurilor, spațiile verzi și opțiunile de transport. Aceștia creează planuri, modele sau prezentări digitale pentru a-și prezenta proiectele.

2. Antreprenoriat și plan de afaceri (economie de afaceri):

Elevii elaborează un plan de afaceri pentru o idee de afacere reală sau ipotetică. Ei efectuează studii de piață, creează o strategie de marketing, formulează proiecții financiare și își prezintă planurile de afaceri în fața unui grup de experți sau investitori.

3. Documentar istoric (Istorie/Comunicare):

Elevii cercetează un eveniment sau un personaj istoric important și realizează un documentar. Ei realizează interviuri, colectează materiale de arhivă, scriu scenariile, filmează și montează documentarul și organizează o proiecție pentru școală sau comunitate.

4. Campanie de sănătate publică (Sănătate/Comunicare):

Elevii identifică o problemă de sănătate publică sau o problemă din comunitatea lor, cum ar fi alimentația sănătoasă, conștientizarea sănătății mintale sau prevenirea abuzului de substanțe. Aceștia creează campanii informative cu videoclipuri, postere, conținut de social media sau evenimente comunitare pentru a sensibiliza și a promova obiceiuri mai sănătoase.

5. Planificare și proiectare urbană (geografie/arhitectură):

Elevii analizează zonele urbane din comunitățile lor și propun soluții de planificare urbană. Ei creează modele 3D, hărți sau prezentări interactive pentru a-și prezenta ideile de îmbunătățire a fluxului de trafic, a spațiilor publice, a accesibilității sau a sustenabilității mediului.

6. Proiect de conservare a mediului (Știință/Stiință a mediului):

Elevii identifică o problemă de mediu din comunitatea lor, cum ar fi poluarea apei sau defrișările, și elaborează un proiect de conservare. Ei creează campanii de sensibilizare, organizează operațiuni de curățare sau colaborează cu organizații locale pentru a rezolva problema.

7. Dezvoltarea de aplicații (informatică/design):

Elevii lucrează în echipe pentru a dezvolta o aplicație mobilă care să răspundă unei nevoi sau probleme specifice din comunitatea lor. Aceștia parcurg întregul proces de dezvoltare a aplicației, de la ideea și proiectare la codificare și testare, și își prezintă aplicațiile colegilor sau profesioniștilor din industrie.

8. Proiect de servicii comunitare (Cetățenie/Responsabilitate socială):

Elevii identifică o problemă socială sau o nevoie din comunitatea lor, cum ar fi lipsa de adăpost, sărăcia sau alfabetizarea, și elaborează un proiect de servicii. Aceștia organizează strângeri de fonduri, activități de voluntariat sau campanii de sensibilizare pentru a sprijini și a realiza un impact pozitiv.

F. FLIPPED CLASSROOM ("CLASĂ RĂSTURNATĂ")

În cadrul sălii de clasă inversate, elevii își furnizează propriile cunoștințe, iar profesorul este prezent în calitate de îndrumător și mentor. Punctul de plecare este întotdeauna faptul că timpul de predare în clasă nu este petrecut pentru a oferi instruire. Elevii fac acest lucru singuri, de exemplu, urmând o lecție de perfecționare online, o lecție video compactă despre un concept de bază sau un atelier online cu sarcini. În timpul orelor de curs, elevii pot continua să lucreze la material împreună cu ceilalți, pot pune întrebări profesorului sau pot lucra mai

departe la teme aprofundate. Această abordare permite o învățare mai personalizată și îi ajută pe elevi să își dezvolte abilitățile de comunicare și colaborare.

Modelul lui Gerstein² împarte o lecție inversată în patru faze:

Faza 1: Începeți în colaborare

Atunci când începeți un subiect nou, începeți mai întâi prin colaborare. Faceți-i pe elevi curioși, astfel încât să aibă chef să învețe mai departe. Alegeți un mod care vi se potrivește. Faceți un experiment împreună, un format de joc, spuneți o poveste sau alegeți o activitate interactivă. Scopul acestei etape este de a genera interes pentru subiect.

Etapa 2: Elevii se implică în mod independent în instrucțiune

În această fază, elevii continuă să dobândească cunoștințe în timpul lor liber. Aceasta este faza de instruire care are loc în mod normal în clasă. Folosiți materiale existente sau realizate în casă. De exemplu, elevii pot urmări ce spun experții despre subiect sau pot explora teoria care stă la baza acestuia cu ajutorul unei lecții video sau al unui TEDTalk.

Etapa 3: Prelucrarea independentă a conținutului

În cea de-a treia fază, elevii prelucrează conținutul din fazele 1 și 2. Ei fac acest lucru cu ajutorul unor sarcini care îi fac să gândească. Puteți planifica activitățile din fazele 2 și 3 simultan sau le puteți alterna. De exemplu, în timpul unei lecții video, dați o temă, eventual cu feedback, după care continuați lecția video. Invitați elevii să își adreseze întrebări între ei sau vouă în mod digital.

Etapa 4: Înapoi în clasă împreună

În această fază, profitați de timpul petrecut împreună pentru a-i duce pe elevi un pas mai departe. Faceți acest lucru folosindu-vă de expertiza dumneavoastră și de interacțiunea dintre elevi. De exemplu, prin rezolvarea împreună a unei probleme complexe. Sau prin oferirea de îndrumări individuale specifice sau de feedback. Ceea ce contează este să folosiți în mod optim "timpul câștigat", deoarece nu petreceți deloc sau mai puțin timp instruire.

² <https://www.amazon.nl/Flipped-Classroom-Full-Picture-English-ebook/dp/B008ENPEP6>

ANEXA 2: Glosar

1. **Accesibilitate:** Măsura în care elevii au acces ușor și echitabil la resurse, facilități și oportunități educaționale, adesea influențate de locația și infrastructura școlii.
2. **Acquis comunitar:** corpul legislativ și regulamentar al Uniunii Europene, care poate servi drept punct de referință pentru standardizare în abordarea abandonului școlar timpuriu.
3. **Alinierea:** Alinierea se referă la ajustarea sau aranjarea diferitelor elemente, procese sau sisteme pentru a se asigura că acestea funcționează împreună într-o manieră coordonată și armonioasă. În contextul educației și al forței de muncă, alinierea implică adesea potrivirea programelor educaționale sau a programelor de învățământ cu abilitățile, competențele și cerințele pieței muncii. Această aliniere asigură că studenții primesc o educație relevantă, actualizată, care îi pregătește pentru viitoarele lor profesii.
4. **Mediu de învățare colaborativ:** un mediu educațional în care comunitatea școlară, inclusiv liderii școlii, personalul didactic și nedidactic, părinții și părțile interesate externe, lucrează împreună pentru a ajuta toți elevii să-și atingă potențialul maxim. Implică strategic o „abordare a întregii școli”.
5. **Aplicații din lumea reală:** Abordări educaționale care pun accent pe utilizarea practică a cunoștințelor în situații din viața reală pentru a îmbunătăți învățarea și înțelegerea.
6. **Învățare activă:** O abordare educațională care implică elevii în procesul de învățare, încurajându-i să participe, să rezolve probleme și să gândească critic, mai degrabă decât să primească pasiv informații.
7. **Învățare în comunitate:** O formă de educație care sprijină și permite adulților să facă schimbări pozitive prin învățare în cadrul comunității locale.
8. **Învățare intergenerațională:** activitate de învățare care implică mai multe generații ale unei familii; implică lucrul asupra rezultatelor învățării și promovarea unei culturi a învățării în cadrul familiei.
9. **Învățare practică:** Ucenicii învață participând activ la sarcini reale, proiecte și activități de lucru. Ei dobândesc experiență practică și își dezvoltă abilitățile lucrând alături de profesioniști experimentați din industrie.
10. **Ucenicie:** contract care implică activitate de formare la locul de muncă prin care indivizii (ucenicii) învață și dezvoltă abilități, competențe și cunoștințe specifice legate de o anumită meserie, profesie sau ocupație. Aceste tipuri combină experiența de lucru sub îndrumarea unui tutore calificat cu pregătirea teoretică/practică (tot în sala de clasă ca pregătire externă). Uceniciile sunt comune în diverse industrii, inclusiv construcții, producție, asistență medicală, tehnologia informației și altele. Uceniciile oferă o oportunitate de a vă califica pentru lumea muncii, de a dobândi abilități valoroase și de a vă stabili o carieră într-un anumit domeniu.
11. **Abordarea întregii școli:** O abordare strategică care promovează un efort unificat în rândul comunității școlare pentru a realiza potențialul unic al tuturor elevilor în mod consecvent și

sistematic în toate aspectele vieții școlare, inclusiv etosul, curriculumul, predarea și conexiunile comunitare.

12. **Implicarea comunității:** Implicarea și participarea activă a membrilor comunității în sprijinirea și colaborarea cu școala pentru a crea un mediu de învățare pozitiv.
13. **Comunicarea școală-părinți:** fluxul de informații între școli și părinți, care îi ține informați pe părinți despre activitățile școlare, progresul elevilor și alte informații relevante.
14. **Comunități școlare:** grupuri dinamice în cadrul unui mediu școlar, inclusiv elevi, profesori, administratori, membri ai personalului, părinți și diverse organizații și entități externe. Ei lucrează împreună pentru a crea un mediu educațional incluziv și susținător, care promovează învățarea, dezvoltarea personală și bunăstarea.
15. **Criza abandonului școlar:** problema abandonului școlar timpuriu al elevilor, care poate fi cauzată de o combinație de factori individuali, sociali și educaționali, ducând la diverse consecințe pentru indivizi și societate.
16. **Cultura colaborativă:** un mediu de lucru în școli care promovează cooperarea, schimbul de idei și sprijinul reciproc între profesori, elevi și alte părți interesate.
17. **Cultura învățării:** o atitudine și un mediu comun în care învățarea este apreciată, încurajată și promovată activ în rândul membrilor familiei. Cultura scolastică: valori, credențe și comportamente condivisi care modelează mediul și atmosfera internă a unei școli, influențând relațiile dintre personal, studenți și comunitate.
18. **Cultura educațională:** Valoarea comună, credința și comportamentul într-un model și atmosferă de dimensiuni medii în jurul copiilor, influențând relațiile oamenilor, ridicând comunitatea și nu lărgind-o niciodată.
19. **Puncte slabe ale sistemului de învățământ:** Deficiențe sau deficiențe în cadrul sistemului educațional care contribuie la criza abandonului școlar.
20. **Examinare pe mai multe niveluri:** o analiză cuprinzătoare care investighează cauzele și consecințele abandonului școlar la mai multe niveluri, inclusiv factorii individuali, sociali și educaționali.
21. **Indemnizație de șomaj:** sprijin financiar pentru persoanele angajate în activități de educație ulterioară sau de căutare a unui loc de muncă.
22. **Intervenție timpurie:** Procesul proactiv de identificare și rezolvare a problemelor, cum ar fi cele care expun studenților riscul de abandon sau abandon, într-un stadiu incipient pentru a preveni complicațiile ulterioare și pentru a îmbunătăți rezultatele.
23. **Educație completă:** O abordare a educației care depășește disciplinele școlare și își propune să ofere elevilor un set cuprinzător de cunoștințe, abilități și oportunități de dezvoltare personală.

24. **Educație STEM:** O abordare interdisciplinară a educației care se concentrează pe știință, tehnologie, inginerie și matematică, punând accent pe învățarea practică, bazată pe probleme și pe aplicații din lumea reală.
25. **Locuri de muncă irelevante:** poziții care nu sunt aliniate cu potențialul, abilitățile sau interesele unui individ.
26. **Leadership distribuit:** un model de leadership în care responsabilitățile de conducere sunt împărțite între diverși membri ai comunității școlare, inclusiv personalul didactic și nedidactic, elevi, părinți și familii. Această abordare încurajează luarea deciziilor colective și inițiativa.
27. **Medierea culturală:** practica de a facilita comunicarea și înțelegerea între indivizi sau grupuri din medii culturale diferite.
28. **Observarea colegilor:** practica profesorilor de a observa și de a oferi feedback colegilor lor, promovând creșterea profesională și schimbul de cunoștințe.
29. **Peer Coach:** Studenți sau persoane care oferă sprijin, îndrumare și mentorat colegilor lor, adesea într-un cadru educațional.
30. **Locație urbană, semiurbană și rurală:** Categoriile utilizate pentru a clasifica nivelul de urbanizare în anumite locații în care sunt amplasate școli, ceea ce poate afecta accesul la resurse, diversitatea elevilor și infrastructura.
31. **Programe de mentorat:** Programele de mentorat implică o relație structurată între o persoană experimentată și competentă (mentor) și o persoană mai puțin experimentată (mentorat). Mentorul oferă îndrumare, sprijin și consiliere mentorat, ajutându-l să-și navigheze în dezvoltarea personală și profesională. Programele de mentorat sunt concepute pentru a facilita învățarea, dezvoltarea abilităților și creșterea personală a elevului. Ele pot fi formale sau informale și sunt comune în mediile educaționale și profesionale.
32. **Programe de sprijin lingvistic:** Inițiative educaționale care îi ajută pe elevi, în special pe cei cu bariere lingvistice, să își îmbunătățească abilitățile lingvistice și să se integreze mai bine în comunitatea școlară.
33. **Strategii de prevenire și intervenție:** Abordări și metode care vizează reducerea ratei abandonului școlar și acordarea de sprijin persoanelor cu risc de abandon școlar.
34. **Elevi cu risc:** elevi care prezintă semne de pericol de a abandona școala sau de a abandona școala devreme. Aceste semne pot include prezența slabă, note în scădere, probleme de comportament, dezlegare sau lipsă de motivație.
35. **Stagii de practică:** Stagiile de practică sunt experiențe de muncă pe termen scurt oferite de organizații, de obicei studenților sau persoanelor interesate de experiență practică într-o anumită industrie sau domeniu. În timpul unui stagiu, participanții (stagiarilor) lucrează într-un mediu profesional, dobândind experiență practică și aplicând cunoștințele lor de predare în situații reale. Stagiile pot fi plătite sau neplătite și oferă oportunitatea de a învăța, de a dezvolta abilități și de a face conexiuni în industrie.

36. **Valutazione del rischio:** il processo di identificazione dei potenziali rischi finanziari o operativi che una scuola può affrontare e lo sviluppo di strategie per mitigare tali rischi.

BIBLIOGRAFIE ȘI SITOGRAFIE

A. Bibliografie

- Attard, Angele; Iorio, Emma Di; Geven, Koen; Santa, Robert (2014). Student-Centered Learning SCL Toolkit. Brussels: European Students' Union.
- Barbieri, D. (2012). Abbandono scolastico: Cause e strategie di intervento. Carocci Editore.
- Barr, J., & Parrett, W. (2016). The Kids Left Behind: Catching Up the Underachieving Children of Poverty. ASCD
- Boncori, L. (2015). Educare alla resilienza: Prevenire l'abbandono scolastico e promuovere la crescita personale. Erickson.
- Borkowska, A. (2013) Młodzież bez szans? Przeciwdziałanie porzucaniu nauki przez uczniów w krajach Unii Europejskiej. Trendy. Internetowe czasopismo edukacyjne. ORE http://bc.ore.edu.pl/dlibra/docmetadata?id=534&from=&dirids=1&ver_id=&lp=1&QI=487D1D4953BB29E1912387EF2EE4E31F-1
- Christenson, S. L., Reschly, A. L., & Wylie, C. (Eds.). (2012). Handbook of Research on Student Engagement. Springer Science & Business Media.
- Crumly, Cari (2014). Pedagogies for Student-Centered Learning: Online and On-Ground. p. 26. ISBN 978-1451489538.
- Crumly, Cari; Dietz, Pamela; d'Angelo, Sarah (November 1, 2014). Pedagogies Publishers. doi:10.2307/j.ctt9m0skc.5. ISBN 978-1-4514-8953-8. JSTOR j.ctt9m0skc.
- Darling-Hammond, L. (2006). "Powerful Teacher Education: Lessons from Exemplary Programs." This book explores the role of teacher education programs in preparing effective teachers
- International Labour Organization (2021), Global framework on core skills for life and work in the 21st century, International Labour Office Switzerland, https://www.ilo.org/skills/pubs/WCMS_813222/lang--en/index.htm
- Kozłowski, W., Matczak E., Aspiracje zawodowe rodziców w stosunku do własnych dzieci, Raport z badań pilotażowych, Instytut Badań Edukacyjnych Warszawa 2012, s. 15
- Lazzari, A. (2016). Tutti a scuola! Strategie e interventi per prevenire l'abbandono scolastico. FrancoAngeli.
- Leithwood, K., Harris, A., & Hopkins, D. (Eds.). (2008). "International Handbook of School Effectiveness and Improvement." This handbook covers various topics related to school governance, leadership, and management, offering insights into effective practices worldwide. <https://www.oecd.org/education/school/Improving-school-leadership.pdf>
- OECD (2021), OECD Skills Outlook 2021: Learning for Life, OECD Publishing, Paris, <https://doi.org/10.1787/0ae365b4-en>
- Projekt Erasmus+ (2016), Przedwczesne kończenie nauki Monitoring i przeciwdziałanie; Metody zapobiegania i reintegracji.
- Romano, L. (2018). Abbandono scolastico e dispersione formativa: Percorsi di ricerca e di intervento. Aracne Editrice.
- Rumberger, R. W. (2011). Dropping out: Why students drop out of high school and what can be done about it. Harvard University Press.

- Sahlberg, P. (2023). Finnish Lessons 3.0: “What Can the World Learn from Educational Change in Finland?”. This book discusses the Finnish education system, highlighting its decentralized governance and teacher professionalism
- Ustawa z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (j. t. Dz. U z 2015 r., poz. 149 z późn. zm.)
- Young, Lynne E.; Paterson, Barbara L. (2007). Teaching Nursing: Developing a Student-centered Learning Environment. p. 5. ISBN 978-0781757720.

B. Sitografie

- Blumberg, P. (2009). "Developing Learner-Centered Teaching: A Practical Guide for Faculty." This book provides practical strategies for implementing learner-centered approaches in various educational settings.
[Blumberg, P. \(2009\). Developing Learner-Centered Teaching: A Practical Guide For Faculty - Document - Gale Academic OneFile](#)
- CEDEFOP - VET toolkit for tackling early leaving
Source of support to policy makers and education and training providers
<https://www.cedefop.europa.eu/en/tools/vet-toolkit-tackling-early-leaving>
- Citation for published version (APA): Heijden, van der, H. R. M. A., Geldens, J. J. M., Beijaard, D., & Popeijus, H. L. (2015). "Characteristics of teachers as change agents. Teachers and Teaching, 21(6), 681-699."
<https://doi.org/10.1080/13540602.2015.1044328>
- Desforges, C., & Abouchar, A. (2003). "The Impact of Parental Involvement, Parental Support, and Family Education on Pupil Achievements and Adjustment: A Literature Review." This literature review examines the impact of parental involvement, support, and family education on student achievement and well-being.
[Microsoft Word - RR433.doc \(nationalnumeracy.org.uk\)](#)
- Dewey, J. (1916). "Democracy and Education: An Introduction to the Philosophy of Education." In this classic book, Dewey advocates for education that centers on the needs and interests of learners and prepares them for active participation in a democratic society.
[Microsoft Word - democracy and education.rtf](#)
- Epstein, J. L. (2011). "School, Family, and Community Partnerships: Your Handbook for Action." This comprehensive handbook provides strategies for developing and sustaining partnerships with various stakeholders in education.
[School, Family, and Community Partnerships: Your Handbook for Action - Joyce L. Epstein, Mavis G. Sanders, Steven B. Sheldon, Beth S. Simon, Karen Clark Salinas, Natalie Rodriguez Jansorn, Frances L. Van Voorhis, Cecelia S. Martin, Brenda G. Thomas, Marsha D. Greenfeld, Darcy J. Hutchins, Kenyatta J. Williams - Google Boeken](#)
- Epstein, J. L., Sanders, M. G., Sheldon, S. B., Simon, B. S., Salinas, K. S., Thomas, B. G., ...Williams, K. J. (2009). *School, Family, and Community Partnerships: Your Handbook for Action, Third Edition*. Thousand Oaks, CA: Corwin Press, Inc.
[PDK_V92 \(wordpress.com\)](#)
- European Agency for Special Needs and Inclusive Education:
<https://www.european-agency.org/>
- European Commission, Directorate-General for Research and Innovation, *Bridging the gender gap in STEM : strengthening opportunities for women in research and innovation*, Publications Office of the European Union, 2022,
<https://data.europa.eu/doi/10.2777/774922>
- European Commission - Education and Training:
https://ec.europa.eu/education/index_en
- European Schoolnet:
<https://www.eun.org/>
- Eurostat - Education and Training:
https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/Education_and_training
- Fondazione Mondo Digitale:
<https://www.mondodigitale.org/it>

- Fullan, M. (2011). "The Moral Imperative of School Leadership." In this book, Fullan discusses the role of teachers as leaders in driving positive change in schools. https://www.researchgate.net/publication/44832712_The_Moral_Imperative_of_School_Leadership
- Hallahan, D. P., & Kauffman, J. M. (2012). "Exceptional Learners: An Introduction to Special Education." This comprehensive book provides an introduction to special education and addresses the needs of learners with various exceptionalities, including learning difficulties. [Exceptional Learners: An Introduction to Special Education \(pearson.com\)](https://www.pearson.com/exceptional-learners)
- Hargreaves, A., & Fullan, M. (2000). "Teaching in the Knowledge Society: Education in the Age of Insecurity." This book discusses the changing role of teachers in the knowledge society and the challenges they face in an era of uncertainty. [Hargreaves Teaching In The Knowledge Society \(yumpu.com\)](https://www.yumpu.com/hargreaves-teaching-in-the-knowledge-society)
- Hargreaves, A., & Fullan, M. (2012). "Professional Capital: Transforming Teaching in Every School." This book discusses the concept of professional capital and how investing in teachers' expertise and collaboration can lead to better student outcome. [ERIC - ED530692 - Professional Capital: Transforming Teaching in Every School, Teachers College Press, 2012-Mar](https://eric.ed.gov/?id=ED530692)
- Hattie, J. (2012). "Visible Learning for Teachers: Maximizing Impact on Learning." While not solely focused on learner support, this book discusses various factors that influence learning, including the role of teachers in providing effective support. [Visible Learning for Teachers: Maximizing Impact on Learning - 1st Edi \(routledge.com\)](https://www.routledge.com/visible-learning-for-teachers)
- <https://eurydice.org.pl/>
- <https://mate.edu.ro/>
- <https://www.schooleducationgateway.eu/en/pub/resources/tutorials/digital-competence-the-vital-htm>
- INDIRE - Istituto Nazionale di Documentazione, Innovazione e Ricerca Educativa: <https://www.indire.it/>
- Institute of Education Sciences (IES) - Dropout Prevention Resources: <https://ies.ed.gov/ncee/wwc/Topic/1>
- [Jongeren - Noordoost Brabant Werkt](https://www.jongeren-noordoost-brabant-werkt.nl/)
- [Kind & Onderwijs | PO-Raad \(poraad.nl\)](https://www.poraad.nl/)
- Ludo didactics [Ludo Didactics | HKU](https://www.ludodidactics.nl/)
- Mastropieri, M. A., & Scruggs, T. E. (2018). "The Inclusive Classroom: Strategies for Effective Differentiated Instruction." This book offers practical strategies for creating an inclusive classroom environment and effectively supporting learners with diverse needs. [Inclusive Classroom, The: Strategies for Effective Differentiated Instruction \(pearson.com\)](https://www.pearson.com/inclusive-classroom)
- MIUR - Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca: <https://www.miur.gov.it/>
- National Dropout Prevention Center/Network: [https://dropoutprevention.org/](https://www.dropoutprevention.org/)
- National Research Council. (2011). "Successful K-12 STEM Education: Identifying Effective Approaches in Science, Technology, Engineering, and Mathematics." This report provides an overview of effective STEM education practices and strategies for K-12 education. [Successful K-12 STEM Education: Identifying Effective Approaches in Science, Technology, Engineering, and Mathematics | The National Academies Press](https://www.nationalacademies.org/stem-education)
- Nederlands Jeugd instituut [Factsheet \(nji.nl\)](https://www.nji.nl/)

- OECD Education and Skills:
<https://www.oecd.org/education/>
- Onderwijskennis.nl
[Ouderbetrokkenheid en onderwijskansen | Onderwijskennis](#)
- [Onderwijs - Gemeente 's-Hertogenbosch](#)
- P21 (2015b). Framework for 21st Century Learning. The Partnership for 21st Century Skills.
<http://www.p21.org/about-us/p21-framework>
- Patto Educativo di Comunità del Distretto Sud-Est della Provincia di Ferrara. Linee Guida per la prevenzione della dispersione ed abbandono precoce dei percorsi di istruzione e formazione. Published in 2017.
<https://comune.comacchio.fe.it/contenuti/1295956/dispersione-scolastica>
- Platformsamenopleiden.nl
[Katern-Klassenmanagement-aanstaande-leraren.pdf \(platformsamenopleiden.nl\)](#)
- Smits, B. Schaalvergroting in het onderwijs: scholen op mensenmaat.
[Schaalvergroting-in-Impuls-jg-46-5.pdf \(schoolmakers.be\)](#)
- [Spiritualiteit in bestuur en management \(wij-leren.nl\)](#)
- Student-Centered Learning. (2014). Education Reform Glossary.
<http://edglossary.org/student-centered-learning/>
- The orienting dimension in teaching. A key competence for the school in the XXI century
Guerrini, V. (2017). The orienting dimension in teaching. A key competence for the school in the XXI century. *Formazione & Insegnamento*, 15(2), 165–174. Retrieved from
<https://ojs.pensamultimedia.it/index.php/siref/article/view/2347>
- The Network of National and Regional Governments for the Modernisation of Higher Education:
<https://www.eua.eu/about/organisational-structure/other-bodies/the-network.html>
- Vygotsky, L. S. (1978). "Mind in Society: The Development of Higher Psychological Processes." While not solely focused on learner support, this classic work discusses the role of social interaction and scaffolding in supporting learners' cognitive development.
[Vygotsky, L. S. \(1978\). Mind in Society The Development of Higher Psychological Processes. Cambridge, MA Harvard University Press. - References - Scientific Research Publishing \(scirp.org\)](#)
- Wij-leren.nl
[Over de rol van docenten 2022: nieuwe visie, toezicht en controle \(wij-leren.nl\)](#)
- [Wij-leren.nl - kennis over onderwijs en scholen](#)

Această publicație își propune să promoveze o abordare cuprinzătoare pentru abordarea abandonului școlar timpuriu, subliniind faptul că școlile singure nu pot aborda această problemă. Acesta subliniază importanța unei „abordări a întregii școli”, care să implice liderii școlii, profesorii, elevii, părinții și părțile interesate externe, lucrând în colaborare pentru a spori implicarea și succesul elevilor. Ghidul oferă perspective valoroase și bune practici pentru profesori pentru a sprijini participarea elevilor și a preveni părăsirea timpurie a școlii, abordând nevoile lor psihologice, cum ar fi securitatea, identitatea, apartenența, scopul și competența. În plus, oferă o adaptare contextuală a celor mai bune practici din țările partenere, cu scopul de a găsi un echilibru între diverse strategii, instrumente și competențe pentru a combate rata abandonului școlar în mod eficient.

Informații de contact:

<https://www.erasmusears.net/>

<https://www.facebook.com/ProjectEars>

Co-funded by
the European Union

EARS

Educational Agreement as a
Response to School Dropout